

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Temarapport

KARTLEGGING AV FORETAKENES BÆREKRAFTSRAPPORTERING 2020

INNHOOLD

INNLEDNING	2
Resultater fra kartleggingen	2
Finanstilsynets observasjoner	4
DEL 1 – BÆREKRAFTSINFORMASJON OG REGULATORISK RAMMEVERK	6
Gjeldende norske regler	6
Gjeldende EU-regler	6
Nye EU-regler	8
DEL 2 – RAPPORTERING AV BÆREKRAFTSINFORMASJON OG KLIMARISIKO – HOVEDFUNN FRA KARTLEGGINGEN	10
Forretningsmodell og bærekraftsstrategi	13
Risikovurdering relatert til bærekraft	14
Vesentlighet relatert til bærekraft.....	15
KPI-er relatert til bærekraft.....	17
Rapportering av klimarisiko.....	18
Risikovurdering relatert til klima	19
Vesentlighet og klimarisiko	20
Scenarioanalyse og klimarisiko	20
Utslipp av klimagasser	20
«Stranded assets».....	21
DEL 3 – RESULTATER FRA KARTLEGGINGEN	22

INNLEDNING

Tilgang til informasjon er viktig for at markedsaktørene skal kunne vurdere og prise risiko riktig, og for at kapitalmarkedene skal fungere effektivt. Relevant, konsistent og vesentlig informasjon knyttet til bærekraft fra foretakene skal bidra til at brukere av finansiell rapportering får tilgang til informasjon som gir grunnlag for sine beslutninger. God bærekraftsrapportering fra foretakene er nødvendig for at foretakets interessenter¹ skal kunne vurdere påvirkningen virksomheten har på samfunn og miljø, og hvordan bærekraft påvirker foretakenes risikovurderinger og beslutningsprosesser.

Finanstilsynets kartlegging omfatter 209 noterte foretak, hvorav 193 foretak har besvart spørreskjemaet. Kartleggingen gjelder foretakenes rapportering av bærekraftsinformasjon og klimarisiko, og tar utgangspunkt i kravene i regnskapsloven § 3-3 c om at det skal gis en redegjørelse om samfunnsansvar. Kartleggingen bygger videre på innholdet i EU-regler som ennå ikke er gjennomført i norsk rett, men som forventes å bli gjort gjeldende i løpet av kort tid.

Innholdet i bærekraftsrapporteringen skal være av både kvalitativ og kvantitativ art, og gi forklarende og utfyllende informasjon om foretakets evne til å håndtere vesentlige risikoer og generere fremtidig inntjening. Dette er informasjon som vil kunne påvirke verdien av foretakets eiendeler og prisingen av foretaket.

Kartleggingen er gjennomført med vekt på hvordan foretakene jobber med bærekraftsrapportering, hvilken informasjon de rapporterer og hvordan denne informasjonen presenteres. Kartleggingen er basert på foretakenes egenrapportering til Finanstilsynet om bærekraft for året 2019.

Denne rapporten gir et samlet bilde av dagens rapporteringspraksis, og vil danne grunnlag for Finanstilsynets videre tilsynsarbeid. Det er et mål at rapporten kan gi veiledning for foretakenes videre arbeid med bærekraftsrapportering. Del 1 gir en oversikt over det regulatoriske rammeverket relatert til bærekraftsrapportering. Del 2 gjør rede for hovedfunnene fra kartleggingen. Del 3 gir en oppsummering av alle svarene, samt en kort oppsummering av svarene på hvert spørsmål som inngikk i egenrapporteringen.

Resultater fra kartleggingen

Egenrapporteringen med spørreskjema ble distribuert til 209 noterte foretak, hvorav 193 foretak har besvart. Spørsmålene omfattet en rekke forhold knyttet til bærekraftsrapportering generelt samt klimarisiko.

Hovedfunnene fra kartleggingen er:

- 36 foretak rapporterer ikke bærekraftsinformasjon.
- Kun 7 foretak svarer bekreftende på alle spørsmålene om bærekraft.
- Kun 8 foretak svarer bekreftende på alle spørsmålene om klimarisikorapportering.
- Mange foretak har en bærekraftsstrategi og prosesser som er forankret i styret og ledelsen.
- Det gis i liten grad opplysninger om vurderinger knyttet til risiko og vesentlighet.
- Få foretak opplyser om finansielle konsekvenser av risikoer knyttet til bærekraft og klimaendringer, eller tar hensyn til dette i verdsettelsen av eiendeler og forpliktelser.
- Rapportering av klimarisiko er begrenset og lite kvantitativ.

¹ Med «interessenter» menes alle aktører som har interesse i foretaket, for eksempel investorer, kunder, leverandører, ansatte, myndigheter, forbrukere, interesseorganisasjoner, lokalsamfunn m.fl.

Kartleggingen dekket følgende forhold knyttet til bærekraft generelt

Forretningsmodell og bærekraftsstrategi

- beskrevet sin bærekraftsstrategi
- gjort rede for hvordan bærekraftsstrategien er knyttet opp mot foretakets forretningsmodell
- etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten
- gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft

Risikovurdering relatert til bærekraft

- etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft
- involvert styret og/eller ledelsen i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft
- gjort rede for hvilke risikoer relatert til bærekraft som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes
- gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling
- angitt tidshorisont for identifiserte risikoer relatert til bærekraft på kort, mellomlang og lang sikt

Vesentlighet relatert til bærekraft

- gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft
- lagt til grunn finansiell og miljømessig vesentlighet i sin risikovurdering
- gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert
- gjort rede for finansiell vesentlighet
- benyttet en matrise for vesentlighet

KPI-er relatert til bærekraft

- benyttet KPI-er (resultatindikatorer) i sin bærekraftsrapportering
- benyttet KPI-er som er knyttet opp mot miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon
- involvert styret i beslutning om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket
- gjort rede for bruk av KPI-er:
 - forklaring på hvorfor KPI-ene som benyttes, er relevant*
 - definisjon av benyttede KPI-er*
 - metode for beregning av og forutsetninger for benyttede KPI-er*
 - beskrivelse av hvilken del av virksomheten som inngår i beregnet KPI*
 - beskrivelse av hvordan hver KPI er knyttet mot foretakets mål*
 - historisk utvikling i KPI-er*
 - forklaring på endringer i beregning av, og forutsetninger for, benyttede KPI-er.*
- knyttet egne KPI-er opp mot internasjonale, nasjonale, bransjespesifikke og/eller foretaksspesifikke mål

Kartleggingen dekket følgende forhold knyttet til klimarisiko

Klimarisiko

- etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko
- involvert styret og/eller ledelsen i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko
- gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes
- gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko eller overgangsrisiko
- gjort rede for hvordan foretakets virksomhet påvirker ytre miljø, inkludert klima
- gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling
- angitt tidshorisont for identifiserte klimarisikoer på kort, mellomlang og lang sikt
- kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer

Finanstilsynets observasjoner

Kartleggingen har bidratt til å synliggjøre hva som er sentralt for at bærekraftsrapportering skal gi nyttig informasjon til beslutningstakere. Observasjonene vil kunne være til nytte for foretakene i det videre arbeidet med å sikre at fremtidig bærekraftsrapportering gir informasjon som er relevant, konsistent og vesentlig. Det er viktig at arbeidet med foretakets bærekraftsrapportering er forankret i styret og ledelsen, og integrert i foretakets løpende virksomhet.

Nedenfor følger punkter som oppsummerer Finanstilsynets observasjoner og som foretakene kan merke seg for å forbedre bærekraftsrapporteringen.

Informasjonen bør gis samlet og på en konsistent måte, med klar kobling til finansiell informasjon.

- *for å sikre at informasjonen er lett tilgjengelig og sammenlignbar over tid.*

Dette vil kunne innebære å

- gi informasjonen samlet på ett sted,
- presentere opplysninger i tabeller med henvisninger til hvor de kan finne relevant informasjon,
- sørge for konsistent begrepsbruk,
- tydeliggjøre sammenhengen mellom ikke-finansiell informasjon og finansiell informasjon i de tilfellene der det har en kvantifiserbar effekt.

Det bør gis en tilstrekkelig beskrivelse av foretakets forretningsmodell.

- *for å sikre en god forståelse av foretakets verdiskaping.*

Dette vil kunne innebære å

- gi en klar og forståelig redegjørelse av foretakets virksomhet, verdiskaping og forventet utvikling, inkludert en beskrivelse av virksomhetens rammebetingelser,
- knytte foretakets bærekraftsstrategi til foretakets forretningsmodell,
- gjøre rede for påvirkningen som foretakets virksomhet har på dets omgivelser, og motsatt,
- gjøre rede for resultatene av foretakets bærekraftsstrategi når slike resultater foreligger.

Opplysningene som gis, bør være relevante og vesentlige.

- *for å sikre at informasjonen er nyttig for beslutningstakere.*

Dette vil kunne innebære å

- gi relevante og vesentlige opplysninger, uten at omfanget av informasjonen øker,
- vurdere om informasjonen som gis i dag, er vesentlig og relevant for foretakets virksomhet,
- gjennomføre en vesentlighetsanalyse med utgangspunkt i foretakets interesser,
- rangere vesentlige risikoer og muligheter foretaket har identifisert på en systematisk måte, for eksempel ved å bruke en vesentlighetsmatrise, og angi tidshorisont for risikoene,
- reflektere vesentlighet av både finansiell og miljømessig betydning.

Resultatindikatorer som benyttes, bør være relevante og klart definerte.

- *for å sikre transparens og sammenlignbarhet.*

Dette vil kunne innebære å

- etablere relevante og tydelig definerte resultatindikatorer (heretter KPI-er²),
- forklare hvorfor valgte KPI-er er relevante for foretaket, vise metode for beregning og forutsetninger og beskrive hvilken del av virksomheten som inngår i KPI-ene,
- benytte KPI-er som er identiske med de som foretakets ledelse benytter i sine interne styrings- og risikovurderingsprosesser,
- knytte KPI-er til foretakets mål og sammenstille med tidligere års resultater.

Informasjon som gis, bør gi en balansert og fullstendig fremstilling.

- *for å unngå at fremstillingen er selektiv og villedende.*

Dette vil kunne innebære å

- gi en balansert fremstilling av hvordan foretaket påvirker omgivelsene og hvordan omgivelsene påvirker foretaket,
- unngå å legge mer vekt på forhold som er av positiv art, og se bort fra eller tillegge forhold av negative eller utfordrende art mindre vekt.

Det bør gis informasjon om virksomhetens eksponering mot klimaendringer.

- *for at interessenter kan vurdere foretakets rolle i omstillingen til et lavutslippssamfunn.*

Dette vil kunne innebære å

- følge anbefalingene som er gitt fra TCFD³ når det gjelder opplysninger om hvordan foretakets virksomhet er eksponert for klimarisiko, som omfatter fysisk risiko og overgangsrisiko,
- kartlegge hvilke eiendeler som er, eller kan bli, såkalte «stranded assets» ved overgangen til et lavutslippssamfunn,
- ta hensyn til klimarisiko i verdsettelsen av eiendeler.

² Key Performance Indicator / resultatindikator

³ TCFD – Task Force on Climate related Financial Disclosures

DEL 1 – BÆREKRAFTSINFORMASJON OG REGULATORISK RAMMEVERK

Bærekraftsrapporteringen skal gi informasjon om hvordan foretaket bidrar til en bærekraftig utvikling. Informasjonen skal omfatte både hvordan foretaket påvirker omgivelsene og hvordan omgivelsene påvirker foretaket når det gjelder miljø- (E), samfunns- (S) og styringsmessige (G) forhold⁴.

God bærekraftsrapportering fra foretakene er nødvendig for at foretakets interessenter skal kunne vurdere påvirkningen foretaket har på samfunnet og miljøet rundt seg, og hvordan bærekraft påvirker foretakets risikovurderinger og beslutningsprosesser. Informasjonen som gis, bør være relevant, konsistent og vesentlig. Det er også et behov for kvantitativ informasjon som er sammenlignbar og kan måles over tid.

Gjeldende norske regler

Det følger av regnskapsloven (rskl) § 3-3 c at store foretak skal gi en redegjørelse om samfunnsansvar⁵. Bestemmelsen omfatter blant annet alle foretak som har noterte aksjer, rentepapirer eller egenkapitalbevis.

Bestemmelsen stiller krav til at foretakene gjør rede for hvordan foretaket integrerer hensynet til menneskerettigheter, arbeidstakerrettigheter, likestilling og ikke-diskriminering, sosiale forhold, det ytre miljø og bekjempelse av korrupsjon i sine forretningsstrategier, daglige drift og i forholdet til sine interessenter. Redegjørelsen skal minimum inneholde opplysninger om retningslinjer, prinsipper, prosedyrer og standarder som foretaket benytter for å integrere de nevnte hensynene.

Lovteksten stiller ikke konkrete krav til *hvilke* opplysninger som skal gis om menneskerettigheter, arbeidsforhold, sosiale forhold, det ytre miljø og korrupsjon. Bestemmelsens krav til rapportering gjelder imidlertid uavhengig av om foretaket selv anser temaene som relevante eller vesentlige for sin virksomhet. Bærekraftsinformasjon skal gis i årsberetningen eller i annet offentlig tilgjengelig dokument. Dersom informasjonen gis i en egen rapport, og foretaket er pliktig til å levere årsberetning, skal foretaket i årsberetningen angi hvor dokumentet finnes offentlig tilgjengelig. Det stilles ikke krav til at informasjonen som gis etter rskl § 3-3 c, skal revideres. Revisors rolle er i dag begrenset til å uttale seg om innholdet som gis etter rskl § 3-3 c, er konsistent med innholdet som gis i den øvrige finansielle rapporteringen.

Gjeldende EU-regler

Utviklingen på rapporteringsområdet reflekterer i økende grad nye informasjonsbehov hos en bred gruppe interessenter. Økt krav til informasjon om ikke-finansielle forhold er tatt inn i EUs regnskapsdirektiv⁶ gjennom et endringsdirektiv som legger til nye artikler i direktivet. Endringsdirektivet ble vedtatt i EU i 2014 og omtales som Non-Financial Reporting Directive (NFRD).⁷

⁴ ESG står for Environmental (miljø), Social (samfunn) og Governance (eierstyring). Disse tre faktorene utgjør kjernen i bærekraft.

⁵ Lov om årsregnskap m.v (regnskapsloven) §3-3c. Redegjørelse om samfunnsansvar.

⁶ Directive (2013/207/EU)

⁷ Directive (2014/95/EU)

NFRD er ikke tatt inn i norsk rett ennå, men Finanstilsynet har funnet det hensiktsmessig å benytte NFRD og tilhørende retningslinjer som et utgangspunkt og en referanse for forholdene som er omfattet av kartleggingen. Det forventes at reglene gjennomføres i norsk rett i løpet av relativt kort tid.

NFRD stiller krav til at store foretak skal utarbeide en redegjørelse som inneholder konsistent og sammenlignbar informasjon relatert til bærekraft, som omfatter miljø, sosiale forhold og arbeidsforhold, respekt for menneskerettigheter og bekjempelse av bestikkelser og korrupsjon. Redegjørelsen skal inneholde informasjon som er nødvendig for å forstå foretakets utvikling, resultat og finansielle stilling, samt påvirkning av dets aktiviteter. Redegjørelsen skal inkludere en rettvise og fullstendig beskrivelse av foretakets forretningsmodell, retningslinjer og resultater av disse, samt relevante risikoer og ikke-finansielle KPI-er. Dersom foretaket ikke har etablert retningslinjer relatert til bærekraft, skal foretaket gi en tydelig og begrunnet forklaring. Foretaket skal videre gi tilstrekkelig informasjon om forhold som med høy sannsynlighet kan medføre at alvorlige hendelser relatert til bærekraft inntreffer, inkludert informasjon om hendelser som allerede har inntruffet.

NFRD gir få føringer for hvordan foretakene skal utarbeide en slik redegjørelse. Foretakene kan inkludere informasjonen i en ikke-finansiell redegjørelse som en del av årsberetningen, eller som et separat dokument. Foretakene kan velge å bruke internasjonale, europeiske eller nasjonale rammeverk i arbeidet med å utforme sine ikke-finansielle redegjørelser. NFRD krever at revisor skal påse at den ikke-finansielle redegjørelsen foreligger, men stiller ikke krav til revisjon av innholdet.

I 2017 publiserte EU-kommisjonen ikke-bindende retningslinjer⁸ for å veilede foretakene i å rapportere i tråd med kravene i NFRD.

Ikke-bindende retningslinjer - overordnede prinsipper

Retningslinjene inneholder seks overordnede prinsipper for ikke-finansiell rapportering. Informasjonen som rapporteres skal være:

- Vesentlig
- Rettvise, balansert og forståelig
- Omfattende, men presis
- Strategisk og framoverskuende
- Interessentorientert
- Konsistent og sammenhengende

Ikke-bindende retningslinjer - hovedområder

Retningslinjene omfatter også hvordan innholdskravene i NFRD kan oppfylles, gjennom beskrivelse av følgende områder:

- Foretakets forretningsmodell
- Foretakets retningslinjer og aktsomhetsvurderinger
- Resultatene av foretakets retningslinjer
- Sentrale risikoer og risikostyring
- KPI-er

I 2019 publiserte EU-kommisjonen ikke-bindende retningslinjer for rapportering av klimarelatert informasjon,⁹ i tråd med kravene i NFRD. Retningslinjene har tatt inn anbefalingene for rapportering av klimarisiko fra «Task Force on Climate-related Financial Disclosures»¹⁰ (TCFD), og er et tillegg til retningslinjene fra 2017.

⁸ European Commission – Guidelines on non-financial reporting (2017/C215/01)

⁹ European Commission – Guidelines on non-financial reporting: Supplement on reporting climate-related information (2019/C209/01)

¹⁰ TCFD – Task Force on Climate related Financial Disclosures

TCFD-anbefalinger

Arbeidsgruppen Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD) publiserte i 2017 et rammeverk for finansiell rapportering av klimarelatert risiko. Arbeidsgruppen anbefaler at foretak og investorer rapporterer hvordan de tar hensyn til klimarisiko i strategiprosesser, og hvordan risikoen identifiseres, måles og styres. En sentral anbefaling fra TCFD er at foretak bør benytte scenarioanalyser for å stressteste sine forretningsmodeller mot ulike scenarier for klimapolitikken.

Retningslinjene viser til at NFRD har et todelt perspektiv på hva som er rapporteringsverdig informasjon:

- 1) Foretak skal rapportere klimarelatert informasjon hvis det er nødvendig for å forstå foretakets finansielle stilling ut fra klimaendringenes påvirkning på foretaket.
- 2) Foretak skal rapportere klimarelatert informasjon hvis det er nødvendig for å forstå foretakets eksterne påvirkning på klimaet.

Det første perspektivet er mest relevant for investorer, og TCFDs anbefalinger for rapportering av klimarisiko er gitt basert på dette perspektivet. Det andre perspektivet er relevant for en bredere interessentgruppe, som omfatter forbrukere, ansatte og samfunnet for øvrig. Investorer har imidlertid også behov for denne type informasjon for å kunne forstå og måle klimaavtrykket i sine investeringsporteføljer.

Nye EU-regler

For helhetens skyld nevnes det at opplysningskravene i NFRD i denne forbindelse har en nær sammenheng med nyere regelverksutvikling i EU, særlig forordningen om bærekraftsrelatert rapportering i finanssektoren¹¹ og forordningen om klassifisering av bærekraftige økonomiske aktiviteter¹². Blant annet stiller den sistnevnte forordningen krav til at foretak som er omfattet av NFRD, skal rapportere om hvilken tilknytning foretakets virksomhet har til bærekraftige aktiviteter, slik de er definert i klassifiseringssystemet¹³. Det er et hensyn i regelverket at finansaktører og investorer trenger informasjon for bedre å kunne vurdere, måle og håndtere de miljømessige og sosiale konsekvensene av deres investeringer og beslutninger. Disse forordningene er ikke gjennomført i norsk rett ennå.

Forordning om bærekraftsrelatert rapportering i finanssektoren

I november 2019 ble forordning om bærekraftsrapportering i finanssektoren (forordning (EU) 2019/2088) vedtatt i EU. De fleste av kravene i forordningen vil gjelde i EU fra 10. mars 2021.

Forordningen pålegger finansmarkedsdeltakere og finansielle rådgivere en rekke opplysningsplikter om hvordan hensynet til bærekraftsrisiko er integrert i risikovurderinger og investeringsrådgivning. Dette omfatter også eventuell negativ innvirkning som investeringsprosesser og investeringsbeslutninger har for bærekraft.

¹¹ EU Commission – Sustainability-related disclosures in the financial services sector

¹² EU Commission – The establishment of a framework to facilitate sustainable investment

¹³ I klassifiseringssystemet er det aktivitetene som defineres som bærekraftige, ikke enkeltforetak eller sektorer.

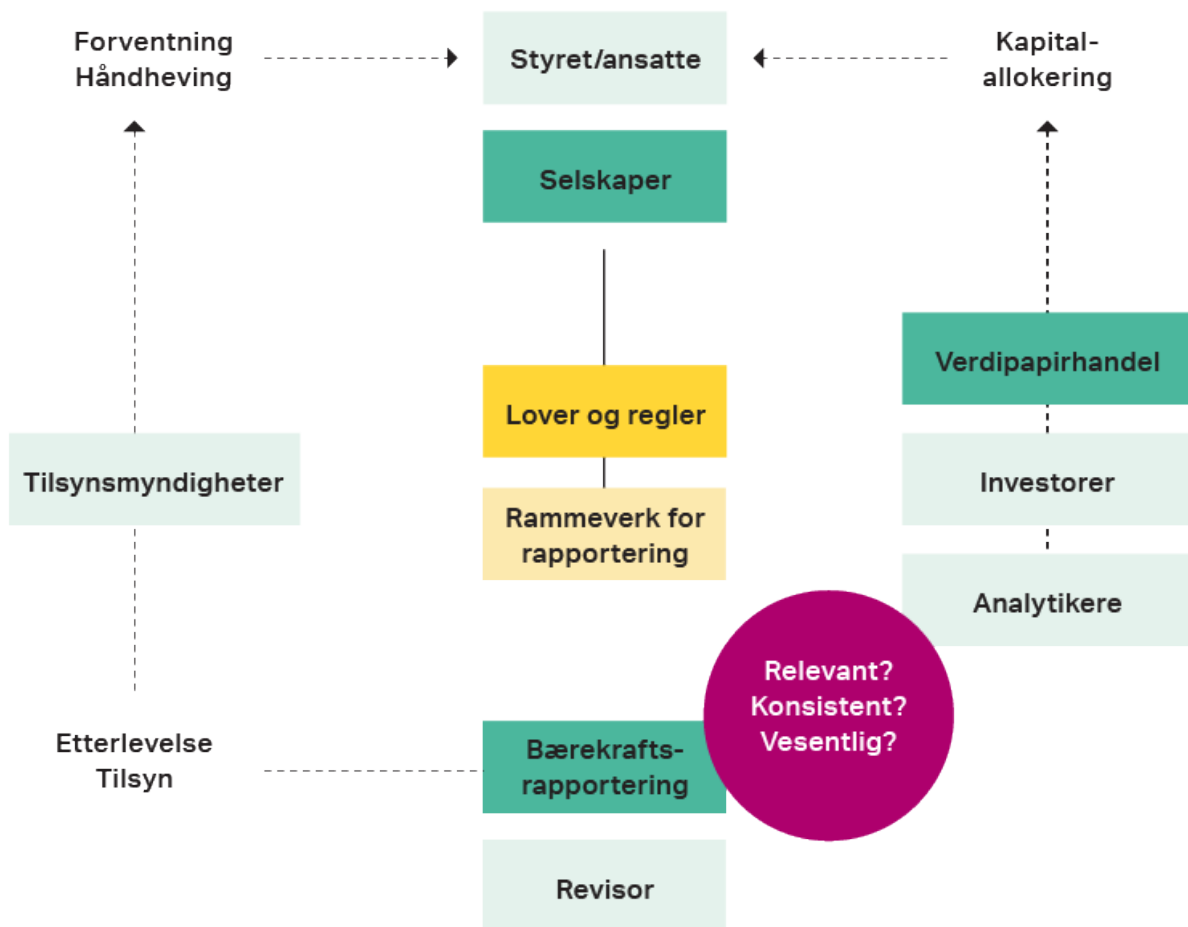
Forordning om klassifisering av bærekraftige investeringer

EUs forordning 2020/852 fastsetter kriterier for å avgjøre om en økonomisk aktivitet er bærekraftig. Forordningen ble vedtatt i juni 2020 og gjelder fra 12.juli 2020. Deler av forordningen gjelder fra 2022 og 2023.

Forordningen etablerer en felles forståelse av hvilke aktiviteter og investeringer som kan regnes som bærekraftige. Reglene i forordningen skal gjøre det lettere for investorer å sammenligne investeringsmuligheter, samt gi foretak insentiver til å gjøre sine forretningsmodeller mer bærekraftige.

Klassifiseringssystemet skal danne grunnlag for en europeisk standard for grønne obligasjoner og en felleseuropeisk merkeordning for grønne finansielle produkter rettet mot forbrukere.

Bærekraftsrapportering satt i system

Kilde: Finanstilsynet

DEL 2 – RAPPORTERING AV BÆREKRAFTSINFORMASJON OG KLIMARISIKO – HOVEDFUNN FRA KARTLEGGINGEN

Formålet med kartleggingen

Hovedformålet med kartleggingen er å få en oversikt over hvordan noterte foretak arbeider med bærekraftsrapportering, hvilken informasjon foretakene rapporterer og hvordan denne informasjonen presenteres. Kartleggingen omfatter kun informasjon som foretaket rapporterer eksternt til markedet.

Alle foretak som utsteder aksjer, rentepapirer og/eller egenkapitalbevis og som hadde Norge som hjemstat per 31.12.2019, var omfattet av kartleggingen. Tredjelandsutstedere var ikke omfattet. Kartleggingen er basert på foretakenes egenrapportering til Finanstilsynet om bærekraft for året 2019.

Kartleggingen dekker opplysningskravene i rskl § 3-3 c. Siden det i norsk rett ikke finnes ytterligere regler eller retningslinjer for rapportering av slike opplysninger, har Finanstilsynet som nevnt foran valgt å benytte NFRD som referanse, selv om dette regelverket ikke er innført i Norge ennå. Finanstilsynet har derfor stilt spørsmål til foretakene også ut fra kravene som følger av NFRD. Kartleggingen vil dermed synliggjøre hvordan foretakene oppfyller dagens rapporteringskrav, samt i hvilken grad foretakene rapporterer i tråd med prinsippene og vurderingene som ligger til grunn i NFRD. I den videre fremstillingen av resultatene tas det derfor i stor grad utgangspunkt i disse kravene.

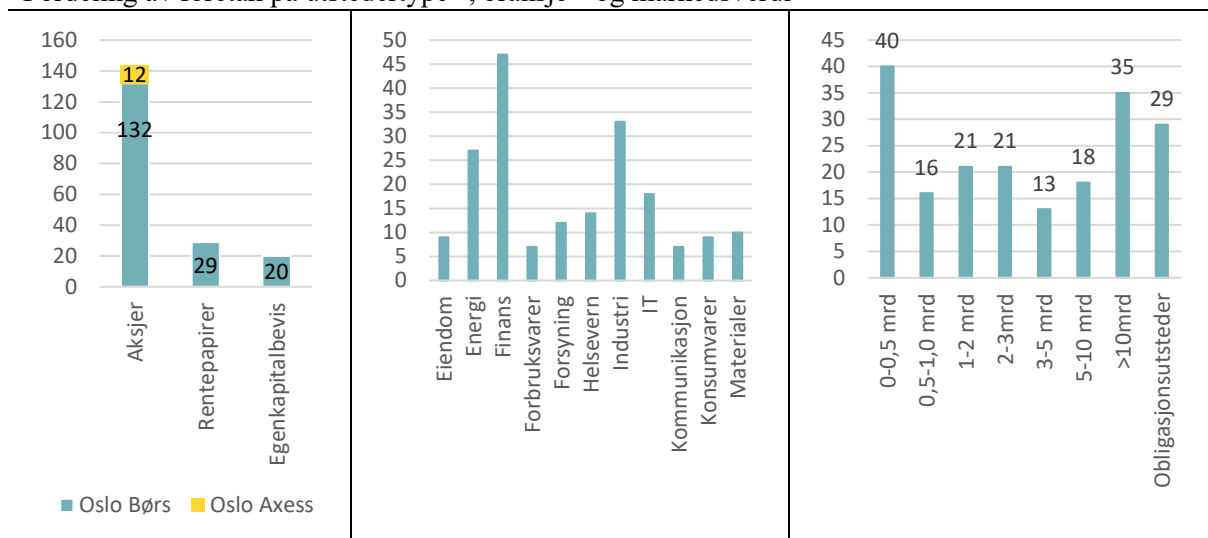
Kartleggingen er todelt. Første del omhandler rapportering av bærekraftsinformasjon generelt, mens andre del omhandler opplysninger knyttet til klimarisiko. Resultatene som presenteres, er basert på svarene foretakene har gitt i egenrapporteringen, og Finanstilsynet har ikke vurdert riktigheten i disse.

Kartleggingen omfatter ikke omfanget av foretakenes rapportering. Erfaringer fra andre tilsynsmyndigheters arbeid på dette området viser at antall sider som omfatter ikke-finansiell informasjon og andelen dette utgjør av den totale rapporteringen, har økt betydelig de siste årene. At omfanget av informasjonen øker, betyr ikke nødvendigvis at kvaliteten på rapporteringen har gått opp.

Foretak som deltok i kartleggingen

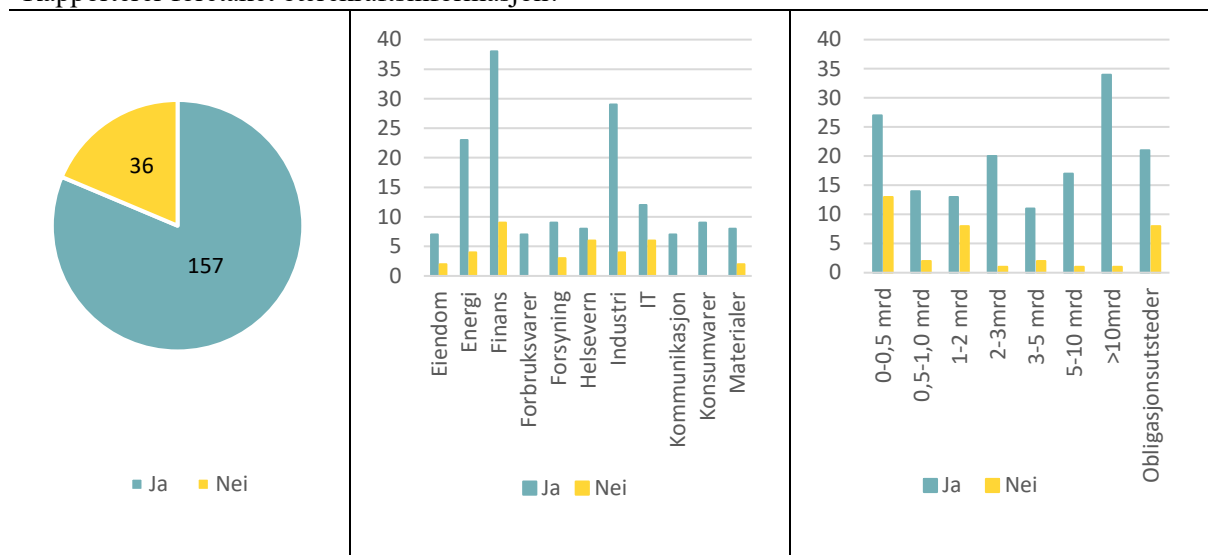
Finanstilsynets spørreskjema ble distribuert til 209 noterte foretak, hvorav 193 foretak (92 %) har besvart. Samtlige av foretakene som per 31.12.2019 var inkludert i OBX-indeksen, har besvart.

Fordeling av foretak på utstedertype¹⁴, bransje¹⁵ og markedsverdi

Kilde: Foretakenes egenrapportering

Rapporterer foretaket bærekraftsinformasjon?

Kilde: Foretakenes egenrapportering

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, oppgir 157 foretak at de rapporterer bærekraftsinformasjon. Finanstilsynet merker seg at hele 36 foretak, eller i underkant av 20 prosent, oppgir at de ikke rapporterer noen form for bærekraftsinformasjon, selv om foretakene er pålagt å rapportere denne type informasjon.

Innhold og presentasjon

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, oppgir flertallet at foretakets bærekraftsrapportering dekker miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon. Flertallet oppgir også at de gir slik informasjon i årsrapporten, eller i en kombinasjon av årsrapporten og egen bærekraftsrapport.

¹⁴ Kategorien «Aksjer» inneholder foretak som er notert med aksjer og foretak som er notert med kombinasjonen aksjer og rentepapirer. Kategorien «Rentepapirer» inneholder foretak som kun er notert med rentepapirer. Kategorien «Egenkapitalbevis» inneholder foretak som er notert med egenkapitalbevis og foretak som er notert med kombinasjonen egenkapitalbevis og rentepapirer.

¹⁵ Inndelingen i bransjer er hentet fra Oslo Børs / Oslo Axess. Egenkapitalbevis er inkludert i bransjen «Finans».

Rammeverk for rapportering

Utgangspunktet i henhold til NFRD er at foretaket kan benytte egnede rammeverk som veiledning ved utformingen av bærekraftsinformasjon. Dersom foretaket har benyttet et rammeverk, bør foretaket spesifisere hvilket rammeverk.

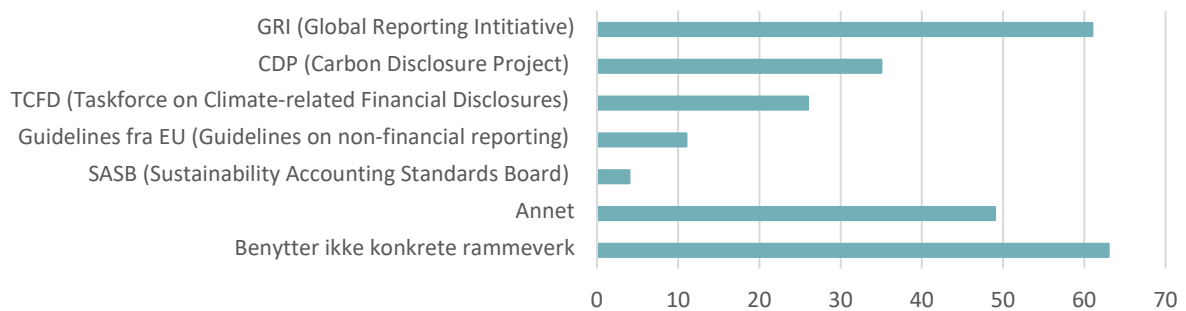
Det finnes ingen standard som dekker alle områder, og som på selvstendig basis kan benyttes for å sikre at rapporteringen ivaretar opplysningskravene. Derimot finnes det en rekke ulike rammeverk for å rapportere bærekraftsinformasjon, der de ulike rammeverkene dekker ulike eller overlappende områder, og har ulik tilnærming. Det finnes ingen enhetlig struktur for hvordan bærekraftsinformasjon presenteres, noe som bidrar til å svekke både transparens og sammenlignbarhet på tvers av foretak.

Dagens tilgjengelige rammeverk er utformet på en slik måte at foretakene til en viss grad kan velge hva de vil rapportere. Rapporteringen kan da resultere i villedende informasjon hvis den legger mer vekt på forhold som er positive for foretakene, og ser bort fra, eller tillegger mindre vekt til forhold som kan være mer utfordrende. Foretakene bør tilstrebe å gi en balansert og fullstendig fremstilling av hvordan dets aktiviteter påvirker omgivelsene, og motsatt.

Det kan være fordeler knyttet til å benytte seg av rammeverk i rapporteringen. Bruk av rammeverk kan gi en mer systematisk og strukturert tilnærming for å rapportere bærekraftsinformasjon, og kan bidra til at forhold som er vesentlige for foretaket omfattes av rapporteringen. Til tross for at det finnes mange rammeverk å velge blant, vil bruk av rammeverk kunne gjøre det enklere for interessentene å sammenligne ulike foretak.

EU-kommisjonens ikke-bindende retningslinjer er utarbeidet med utgangspunkt i en rekke av de tilgjengelige rammeverkene, og de oppfordrer foretakene til å bruke rammeverk i utarbeidelsen av den ikke-finansielle redegjørelsen.

Rammeverk for rapportering, antall foretak

Kilde: Foretakenes egenrapportering

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, oppgir over en tredjedel at de ikke benytter konkrete rammeverk i sin rapportering. Flere foretak oppgir også at de benytter Euronexts veiledning om ESG-rapportering¹⁶.

Attestasjon av bærekraftsinformasjon

Ifølge NFRD skal foretakets revisor påse at den ikke-finansielle redegjørelsen foreligger.

Ekstern attestasjon av bærekraftsinformasjon kan bidra til å styrke bærekraftsrapporteringen ved å redusere risiko for feil og unøyaktighet i rapporteringen, og til å øke tilliten til rapporteringen hos interessentene. Det er imidlertid viktig å merke seg at attestasjon av bærekraftsinformasjon i de fleste tilfeller utgjør en begrenset attestasjon som gir moderat sikkerhet («limited assurance») for at

¹⁶ Euronext – Veiledning om ESG-rapportering for utstedere

informasjonen er korrekt. Dette skiller seg fra attestasjon som gjøres av for eksempel årsregnskapet, og som gir betryggende sikkerhet («reasonable assurance»). Attestasjon som gir moderat sikkerhet, innebærer at risikoen for feil og mangler er større enn ved attestasjon som har som formål å gi betryggende sikkerhet, og kontrollhandlingene som utføres, er på et mer overordnet nivå og av et mindre omfang. Dersom attestasjonen utføres av revisor, er det vanlig at ISAE 3000¹⁷ benyttes som grunnlag for gjennomføring av attestasjonen.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, oppgir flertallet at de ikke får sin bærekraftsrapportering attestert. Det må forventes at andelen foretak som får sin bærekraftsrapportering attestert, vil øke i fremtiden som følge av nytt regelverk, i tillegg til at investorer og andre interessenter i økende grad vil kreve en formell kvalitetssikring av innholdet.

Forretningsmodell og bærekraftsstrategi

Ifølge NFRD skal det gis en kortfattet beskrivelse av forretningsmodell, og det skal gis informasjon om retningslinjer som er iverksatt relatert til bærekraft, og hvilke resultater som er oppnådd ved å følge disse.

EU-kommisjonens ikke-bindende retningslinjer gir utfyllende informasjon med eksempler, og fastslår at foretaket forventes å beskrive sin forretningsmodell på en klar, forståelig og faktabasert måte. Foretaket bør unnlate uvesentlig informasjon av salgsfremmende karakter som tar oppmerksomhet bort fra vesentlig informasjon, og endringer i forretningsmodellen forventes forklart.

Det skal gis et rettviseende bilde av retningslinjer og mål knyttet til bærekraftsrelaterte områder, og informasjon om hvordan det planlegges å nå disse målene. Foretaket skal gi informasjon om styringsprosesser de har iverksatt i hele verdikjeden. Dersom foretaket ikke har retningslinjer knyttet til bærekraftsrelaterte områder, skal dette begrunnes. Vesentlige endringer i retningslinjer og styringsprosesser skal gjøres rede for.

Det skal også gis et rettviseende, fullstendig og balansert bilde av resultatene av arbeidet med bærekraft. Foretaket kan vurdere å forklare forholdet mellom finansielle og ikke-finansielle resultater. Foretaket skal inkludere relevante KPI-er i analyse av resultater, og gjøre rede for disse.

En klar og forståelig redegjørelse av foretakets forretningsmodell er grunnlaget for at foretakets interessenter skal kunne gjøre sine egne vurderinger knyttet til innholdet i foretakets bærekraftsrapportering. For å forstå hvordan foretaket arbeider med bærekraft, og resultatene av dette arbeidet, må interessentene også få opplysninger om foretakets bærekraftsstrategi. Foretakets forretningsmodell bør beskrive hvordan virksomheten skal være utformet for å realisere foretakets strategi. Sammen kan strategien og forretningsmodellen gi et bilde av hvordan virksomheten styres. For at en bærekraftsstrategi skal være effektiv, må den integreres i hele virksomheten. Tydelige retningslinjer og rutiner er derfor et viktig styringsinstrument i foretakets arbeid med å realisere sin strategi. For at bærekraftsrapportering skal være av verdi for foretakets interessenter, skal foretaket gjøre rede for resultatene av sitt arbeid med bærekraft på en transparent, relevant, konsistent og balansert måte.

¹⁷ International standard on Assurance Engagements

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, har 88 foretak (56 %), inkludert 17 OBX-foretak, svart ja på alle de fire spørsmålene knyttet til forretningsmodell og bærekraftsstrategi. Dette innebærer at det er 88 foretak som oppgir at alle forholdene som er nevnt under, er hensyntatt i bærekraftsrapporteringen.

Forretningsmodell og bærekraftsstrategi

- beskrevet sin bærekraftsstrategi
- gjort rede for hvordan bærekraftsstrategien er knyttet opp mot foretakets forretningsmodell
- etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten
- gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft

Flertallet av foretakene oppgir at de har etablert rutiner og retningslinjer som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten, og at de har en eksternt kommunisert bærekraftsstrategi. Det er imidlertid få foretak som knytter bærekraftsstrategien opp mot forretningsmodellen og gjør rede for resultatene av strategien.

Risikovurdering relatert til bærekraft

Ifølge NFRD skal det opplyses om de mest sentrale risikoene relatert til virksomheten, inkludert forretningsforhold, produkter eller tjenester som kan påvirke foretaket eller omgivelsene negativt. Foretaket skal også opplyse om hvordan de håndterer slike risikoer.

EU-kommisjonens ikke-bindende retningslinjer gir utfyllende informasjon med eksempler, og fastslår at foretaket skal gi informasjon om sentrale risikoer og hvordan disse håndteres og overvåkes på kort, mellomlang og lang sikt. Foretaket forventes å forklare hvordan risikoene kan påvirke foretakets forretningsmodell og finansielle resultater. Det forventes at foretaket gir vesentlig informasjon, uavhengig av om informasjonen stammer fra egne beslutninger eller handlinger, eller fra eksterne faktorer, samt at foretaket forklarer sine prosesser for å identifisere og håndtere slik risiko i verdikjeden. Vesentlige endringer i risikoer og risikostyringsprosesser forventes også forklart.

For å være i stand til å møte risikoene og mulighetene foretaket står overfor i forbindelse med omstillingen til et mer bærekraftig samfunn, bør foretaket ha etablert gode prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risikoer og muligheter relatert til bærekraft. Det er viktig at dette arbeidet er forankret i styret, som har det overordnede strategiske ansvaret for foretaket. Risikoer og muligheter relatert til bærekraft kan ha direkte påvirkning på foretakets finansielle stilling på kort og lang sikt gjennom foretakets tilgang til kapital, kapitalkostnad, markedstilgang, merkevareverdi, omdømme og tillatelser som foretaket trenger for å drive sin virksomhet.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, har 28 foretak (18 %), inkludert 9 OBX-foretak, svart ja på alle de fem spørsmålene knyttet til risikovurdering relatert til bærekraft. Dette innebærer at det er 28 foretak som oppgir at alle forholdene som er nevnt under, er hensyntatt i bærekraftsrapporteringen.

Risikovurdering relatert til bærekraft

- etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft
- involvert styret og/eller ledelsen i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft
- gjort rede for hvilke risikoer relatert til bærekraft som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes
- gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling
- angitt tidshorisont for identifiserte risikoer relatert til bærekraft på kort, mellomlang og lang sikt

Mange, men langt fra alle foretak, har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft, og mange forankrer dette arbeidet i styret og ledelsen. Mange har også gjort rede for hvilke risikoer som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan disse risikoene håndteres og overvåkes. Det er imidlertid få foretak som kobler identifiserte risikoer mot forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling, eller angir tidshorisont for risikoene.

Kartleggingen viser at arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft er forankret i foretakets styre og ledelse i de fleste foretak som har etablert prosesser for dette. Samtlige nøkkelroller har imidlertid en høyere grad av involvering i arbeidet med å identifisere risiko relatert til bærekraft sammenlignet med arbeidet med å følge opp og overvåke risikoer relatert til bærekraft.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, er det 45 foretak (29 %) som oppgir at de *ikke* har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft. Det er 29 foretak (18 %) som oppgir at de verken har gjort rede for identifiserte relevante risikoer eller for hvordan disse håndteres og overvåkes. Finanstilsynet stiller spørsmål ved hvordan et foretaks bærekraftsrapportering kan være relevant, dersom foretaket ikke har prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft.

Vesentlighet relatert til bærekraft

Ifølge NFRD skal den ikke-finansielle redegjørelsen inneholde informasjon i den grad det er nødvendig for å forstå foretakets utvikling, ytelse, finansielle stilling og dets påvirkning på omgivelsene.

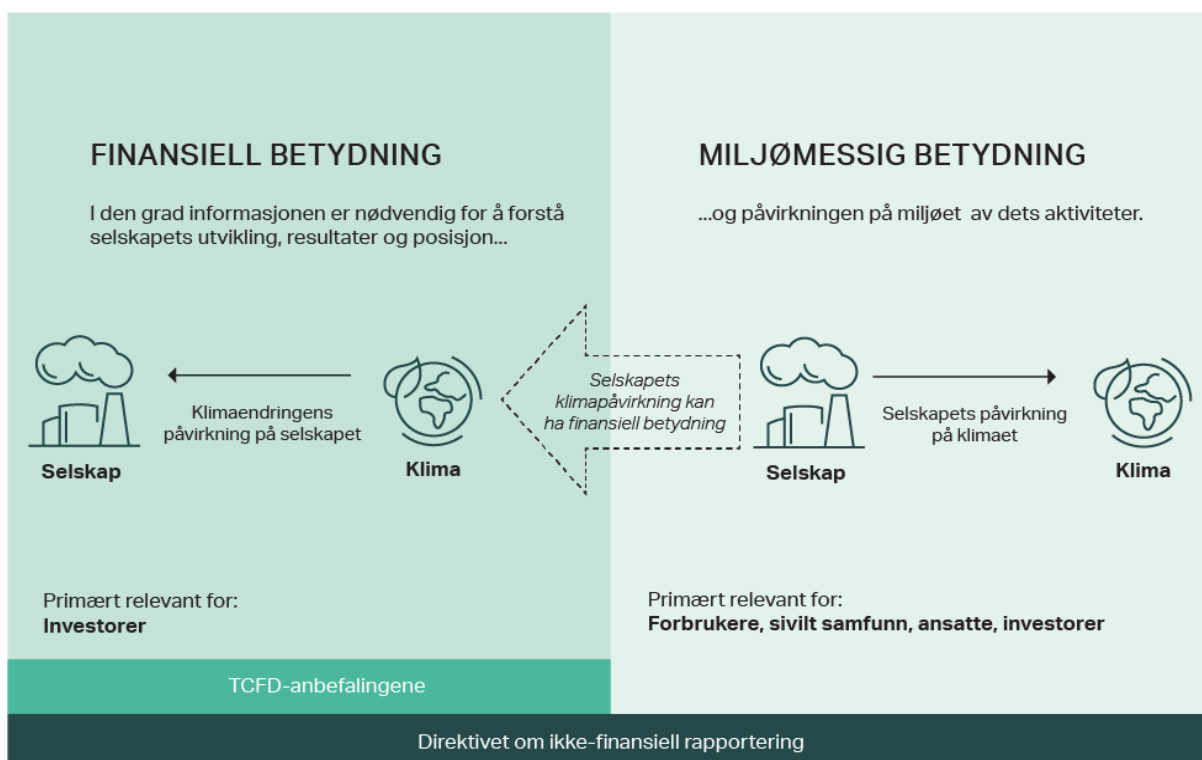
EU-kommisjonens ikke-bindende retningslinjer presenterer «vesentlighet» som ett av seks hovedprinsipper. Retningslinjene understreker at NFRD, i sin ordlyd, introduserer et nytt element i vesentlighetsvurderingen, nemlig hvordan foretaket påvirker omgivelsene. Foretaket kan påvirke omgivelsene både positivt og negativt, og bærekraftsrapporteringen bør dekke begge typer påvirkning på en klar og balansert måte. Vesentlighet må vurderes i en kontekst, og både foretaksspesifikke og bransjespesifikke hensyn skal inkluderes i denne vurderingen. I en vesentlighetsvurdering må foretaket ta utgangspunkt i hvor viktig den aktuelle informasjonen er for å forstå foretakets utvikling, ytelse, finansielle stilling og dets påvirkning på omgivelsene. Både interne og eksterne faktorer bør tas hensyn til.

En grundig vesentlighetsanalyse er nødvendig for å sikre at informasjon som gis i bærekraftsrapporteringen, er relevant for foretaket og dets interessenter. Vesentlighetsanalysen bør være transparent og rangere de risikoene og mulighetene relatert til bærekraft som foretaket har identifisert på en systematisk måte. En vesentlighetsmatrise kan være et effektivt verktøy for å sammenstille resultatene av foretakets vesentlighetsvurderinger. I en slik matrise vil foretaket rangere risikoer langs y-aksen (betydning for interessenters vurdering og beslutningstaking) og x-aksen

(omfang av økonomisk, miljømessig og sosial påvirkning), der vesentligheten øker jo lenger utover man beveger seg på hver akse.

Ved vurdering av bærekraftsrelaterte forhold er vesentlighetsperspektivet todelt¹⁸. Foretaket må vurdere både finansiell vesentlighet¹⁹ og hvilken påvirkning foretakets virksomhet har på miljø og samfunn. Vesentlighet relatert til bærekraftsinformasjon favner dermed bredere enn den finansielle vesentligheten vi er kjent med fra finansiell informasjon. De to vesentlighetsperspektivene vil i økende grad være overlappende, ettersom positiv eller negativ påvirkning på sikt vil kunne resultere i forretningsmuligheter eller risikoer som er av finansiell betydning for foretaket.

Følgende figur fra TCFD-rammeverket kan bidra til å illustrere det todelte vesentlighetsperspektivet:

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, har 31 foretak (20 %), inkludert 9 OBX-foretak, svart ja på alle de fem spørsmålene knyttet til vesentlighet relatert til bærekraft. Dette innebærer at det er 31 foretak som oppgir at alle forholdene som er nevnt under, er tatt hensyn til i bærekraftsrapporteringen.

Vesentlighet relatert til bærekraft

- gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft
- lagt til grunn både finansiell og miljømessig vesentlighet i sin risikovurdering
- gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert
- gjort rede for finansiell vesentlighet
- benyttet en matrise for vesentlighet

¹⁸ Omtalt som «dobbel vesentlighet».

¹⁹ Finansiell vesentlighet knytter seg til informasjon som er nødvendig for å forstå foretakets finansielle utvikling, resultat eller stilling, der utelatelse av eller feil i informasjon er forventet å påvirke beslutninger som brukeren tar basert på informasjonen.

Flertallet av foretakene som rapporterer bærekraftsinformasjon, har også gjort vesentlighetsbetraktninger relatert til identifiserte bærekraftsrisikoer. En fjerdedel av foretakene oppgir imidlertid at de ikke har vurdert vesentlighet. Finanstilsynet stiller spørsmål ved verdien av og relevansen til bærekraftsrapporteringen når vesentlighet ikke er vurdert. En del foretak har tatt hensyn til det todelte vesentlighetsperspektivet, mens noen færre foretak har gjort rede for sine vesentlighetsvurderinger. Det er relativt få foretak som kobler bærekraft mot finansiell vesentlighet. Dette indikerer at vesentlighet ikke i tilstrekkelig grad inngår i risikovurderingsprosessene knyttet til bærekraft.

KPI-er relatert til bærekraft

Ifølge NFRD skal det opplyses om ikke-finansielle KPI-er²⁰ som er relevante for virksomheten.

EU-kommisjonens ikke-bindende retningslinjer gir utfyllende informasjon med eksempler, og fastslår at KPI-ene som rapporteres bør være identiske med de som foretakets ledelse benytter i sine interne styrings- og risikoprosesser, for å sikre at opplysningene som gis er relevant og nyttig, og for å sikre transparens og sammenlignbarhet. Foretaket skal rapportere KPI-er som er nødvendig for å forstå foretakets utvikling, ytelse og finansielle stilling, samt dets påvirkning på omgivelsene. Foretaket forventes å gi et rettvise og balansert bilde, ved å benytte både generelle, bransjespesifikke og foretaksspesifikke KPI-er i sin rapportering. KPI-er skal benyttes konsistent mellom perioder, og endringer skal forklares.

Bruk av KPI-er kan være en effektiv måte å kommunisere på, og kan bidra til å kvantifisere mål innenfor bærekraft, og til å koble målene til finansielle resultater. KPI-er kan også etterprøves og verifiseres som et datapunkt, og er dermed egnet for måling av ytelse over tid. For at foretakets interessenter skal kunne sette KPI-ene i en sammenheng, bør de være koblet mot foretakets mål og sammenlignes med tidligere års resultater. Det er også viktig at KPI-ene er transparente, slik at det er tydelig for interessentene hvordan de fremkommer. Dette kan sikres ved å gi gode definisjoner på KPI-ene, forklare hvorfor de er relevante for foretaket, vise metode for beregning og forutsetninger og beskrive hvilken del av virksomheten som inngår i KPI-ene.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon har 23 foretak (15 %), inkludert 7 OBX-foretak, svart ja på alle de fem spørsmålene knyttet KPI-er relatert til bærekraft. Dette innebærer at det er 23 foretak som oppgir at alle forholdene som er nevnt under er tatt hensyn til i bærekraftsrapporteringen.

KPI-er relatert til bærekraft

- benyttet KPI-er (resultatindikatorer) i sin bærekraftsrapportering
- benyttet KPI-er som er knyttet opp mot miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon
- involvert styret i beslutning om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket
- gjort rede for bruk av KPI-er:
 - Forklaring på hvorfor KPI-ene som benyttes er relevant*
 - Definisjon av benyttede KPI-er*
 - Metode for beregning av og forutsetninger for benyttede KPI-er*
 - Beskrivelse av hvilken del av virksomheten som inngår i beregnet KPI*
 - Beskrivelse av hvordan hver KPI er knyttet mot foretakets mål*
 - Historisk utvikling i KPI-er*
 - Forklaring på endringer i beregning av og forutsetninger for benyttede KPI-er*
- knyttet egne KPI-er opp mot internasjonale, nasjonale, bransjespesifikke og/eller foretaksspesifikke mål

²⁰ Key Performance Indicator / resultatindikator

Omtrent to tredjedeler av foretakene benytter KPI-er i sin bærekraftsrapportering. Flertallet av foretakene som benytter KPI-er, involverer styret i beslutningen om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket, og flertallet gjør også rede for KPI-ene som benyttes. Kartleggingen viser at det er variasjon innenfor hvilke områder KPI-er benyttes og hvor mange KPI-er som benyttes.

Foretaksspesifikke mål er hyppigst benyttet, noe som kan være utfordrende for interessenter når de skal sammenligne ulike foretak i en bransje og på tvers av bransjer. Til tross for at foretaksspesifikke mål oppgis som hyppigst benyttet, viser kartleggingen også at foretakene i mindre grad beskriver *hvordan* KPI-er er knyttet opp mot foretakets mål. Hvis angitte KPI-er ikke er koblet mot foretakets mål eller tidligere resultater blir det krevende for foretakets interessenter å sette dem i en sammenheng og forstå foretakets utvikling og resultat, samt eksponering mot bærekraftsrelaterte risikoer.

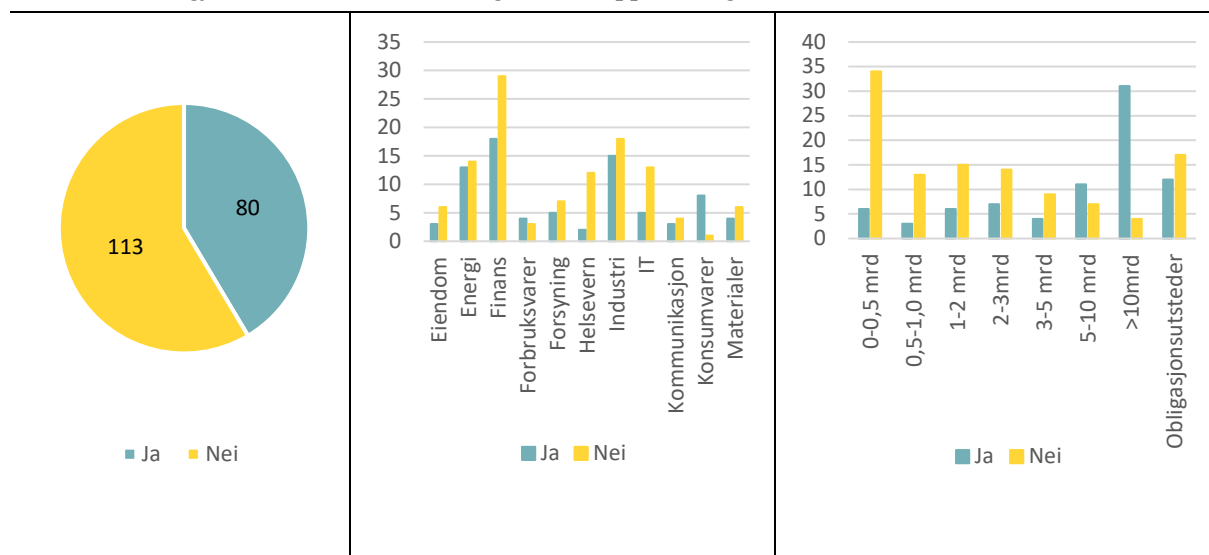
Rapportering av klimarisiko

Ifølge NFRD skal det opplyses om både klimaendringers konsekvenser for foretaket og foretakets påvirkning på klimaet.

EU-kommisjonens ikke bindende retningslinjer for klimarelatert informasjon gir veiledning om hva rapportering i overensstemmelse med NFRD bør omfatte. Retningslinjene tar utgangspunkt i anbefalingene fra TCFD.

Behovet for god rapportering av klimarelatert informasjon får stor oppmerksomhet. Rapportering av klimarelatert informasjon gjør foretakets interessenter i stand til å forstå de risikoer og muligheter foretaket står overfor. Mål om å redusere foretakets klimaavtrykk og rapportere dette på en god måte, kan bidra til lavere kapitalkostnad for foretaket og en mer diversifisert investorbase. I en verden med stadig sterkere oppmerksomhet rettet mot klimaendringer, vil god rapportering på dette området være sentralt for å kunne gjennomføre omstillingen til et lavutslippssamfunn.

Har foretaket gjort rede for klimaendringer i sin rapportering?

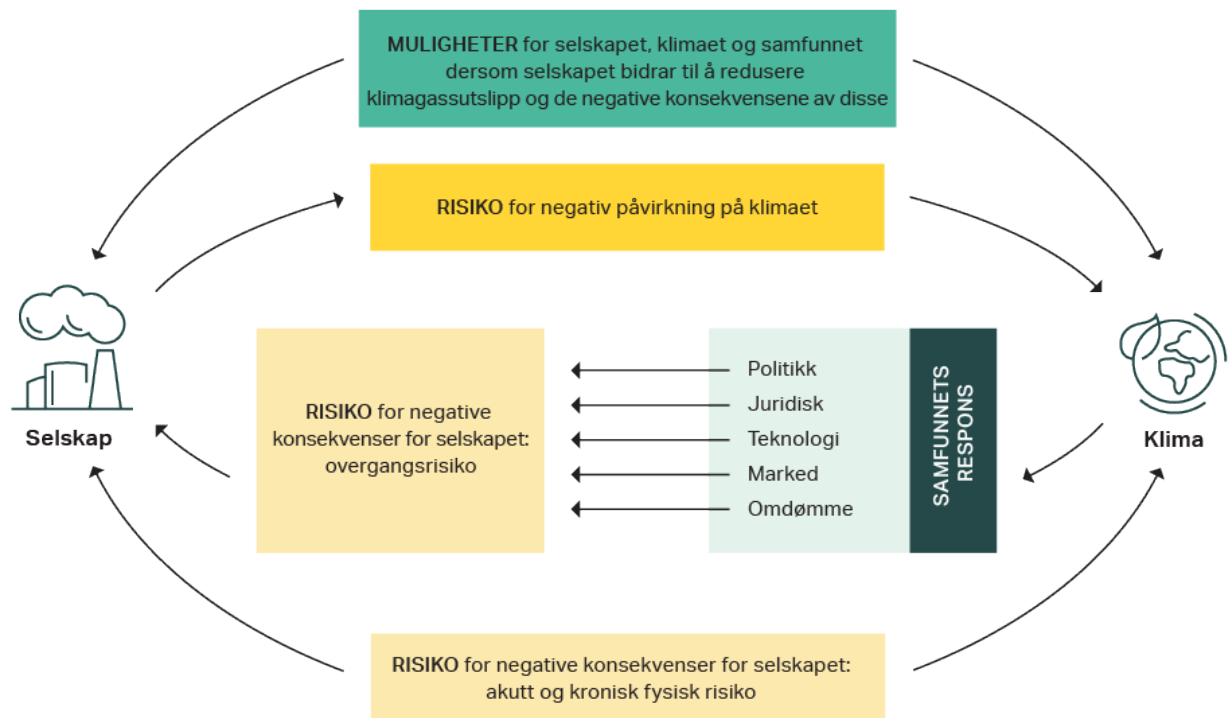
Kilde: Foretakenes egenrapportering

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, er det kun 80 foretak som oppgir at de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering.

Risikovurdering relatert til klima

Kostnadene relatert til klimaendringer er knyttet til konsekvenser av global oppvarming, og tiltak for å begrense endringene. Klimarisiko dekker usikkerheten knyttet til både fysiske endringer i klimaet (fysisk risiko) og til overgangen til et lavutslippssamfunn gjennom tiltak og teknologiutvikling (overgangsrisiko).

Klimarelaterte risikoer og muligheter

Kilde: Consultation Document on the update of the Non-Binding Guidelines on Non-Financial Reporting

For at foretaket skal være rustet til å forstå risikobildet det står overfor, må det ha etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko. På samme måte som for bærekraftsrapportering generelt, er det viktig at dette arbeidet er forankret i foretakets styre og ledelse.

Kartleggingen viser at under halvparten av foretakene har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko. Blant foretakene som har etablert slike prosesser, har flertallet forankret dette arbeidet i ledelsen, og en del også i styret. Omtrent halvparten av foretakene som besvarte, har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante. Det er langt færre som har gjort rede for hvordan identifiserte risikoer håndteres og overvåkes, og som skiller mellom fysisk risiko og overgangsrisiko. Mens flertallet av foretakene har gjort rede for hvordan foretakets virksomhet påvirker ytre miljø, er det få som har gjort rede for hvordan klimarisiko kan påvirke foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultat og finansielle stilling. Blant foretakene som har gjort rede for identifiserte klimarisikoer, har omtrent halvparten angitt tidshorizonten for disse. Å kvantifisere finansielle konsekvenser av klimaendringer synes å være det mest utfordrende forholdet som ble kartlagt, og under 10 % av foretakene oppgir å ha gjort dette i sin rapportering.

Vesentlighet og klimarisiko

Ved vurdering av vesentlighet knyttet til klimarelatert informasjon, bør foretaket legge til grunn en lengre tidshorison enn hva som tradisjonelt er tilfelle for finansiell informasjon. Foretaket bør ikke konkludere med at klima ikke er et sentralt område utelukkende på bakgrunn av at klimaendringer anses å være langsiktig av natur. Tiltak mot klimaendringer har også konsekvenser.

Teknologiutvikling, karbonprising og reguleringer kan endre globale markedsbetingelser for karbonintensive varer og tjenester. Omstilling fra fossile energibærere til fornybar energi kan gi fall i verdien av realkapital og fossile reserver, noe som også kan skape utfordringer for foretak og finansinstitusjoner. Gitt de gjennomgripende konsekvensene av klimaendring og omstilling til et lavutslippssamfunn, vil de aller fleste foretak sannsynligvis stå overfor klimarisiko.

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, er det kun en tredjedel av foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte klimarisikoer. Flertallet av de foretakene som har gjort vesentlighetsvurderinger, har også gjort rede for klimarisikoene som er vesentlige i dag, mens færre gjør rede for klimarisikoer som kan bli vesentlige i fremtiden.

Scenarioanalyse og klimarisiko

Scenarioanalyser er først og fremst et redskap for å avdekke risiko ved å se på mulige alternative utfall, og skal ikke representere en prognose for den mest sannsynlige utviklingen. Scenarioanalyser er i mindre grad basert på «ekstrapolering» av fortiden eller utvidelse av tidligere trender, men skal ta inn den kunnskapen som til enhver tid foreligger. Scenarioanalyser kan være et nyttig verktøy for foretaket, både for å forstå strategiske implikasjoner av klimarisiko (og muligheter), og for å informere dets interessenter om hvordan foretaket responderer på disse.

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, er det kun 29 foretak (15 %) som oppgir at de har benyttet scenarioanalyser for å vurdere klimarelaterte risikoer og muligheter.

Utslipp av klimagasser

Med klimagasser menes her utslipp av drivhusgasser. World Resource Institute (WRI) har utviklet en protokoll (Greenhouse Gas Protocol), som har som formål å utvikle internasjonalt aksepterte standarder for rapportering av klimagassutslipp. Protokollen klassifiserer klimagassutslipp på tre nivåer:

- 1) Nivå 1, som er direkte klimagassutslipp fra kilder som er eid eller kontrollert av foretaket.
- 2) Nivå 2, som er energirelaterte, indirekte klimagassutslipp fra energikilder som er kjøpt og benyttet av foretaket.
- 3) Nivå 3, som er alle andre indirekte utslipp som forekommer i foretakets verdikjede, inkludert både oppstrøms- og nedstrømsutslipp. Slike utslipp er en konsekvens av foretakets aktivitet, men skjer fra kilder som ikke er eid eller kontrollert av foretaket.

Rapportering av klimagassutslipp kan være nyttig informasjon for foretakenes interessenter, ettersom det er målbart og konkret, og samtidig gir mulighet for å sammenligne på tvers av foretak og bransjer.

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, har omtrent halvparten oppgitt at de gjør rede for klimagassutslipp som er generert av foretakets aktiviteter, og flertallet gjør dette på nivå 1 og nivå 2. Det er relativt få foretak som gjør rede for utslipp på nivå 3, noe som kan skyldes at dette nivået er krevende å beregne. Det er kun en tredjedel av foretakene som oppgir at de har konkrete mål for å redusere klimagassutslipp.

«Stranded assets»

Såkalte stranded assets er eiendeler som har mulig redusert eller ingen verdi, som følge av endringer i eksterne rammebetingelser, inkludert endringer i teknologi, regelverk, markeder eller samfunnsvaner. En vurdering av «stranded assets» er relevant for alle bransjer som er eksponert for klimarisiko, og er ikke begrenset til olje- og gassnæringen.²¹

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, oppgir ca. en femtedel av foretakene at de har «stranded assets». Over halvparten av foretakene som har identifisert eiendeler med mulig redusert eller ingen verdi som følge av endringer i eksterne rammebetingelser relatert til klimaendringer, har oppgitt at de ikke har tatt hensyn til klimarisiko i verdsettelsen av disse eiendelene. Dette vil kunne medføre risiko for vesentlige feil i foretakenes regnskaper, og bør følges opp av både foretakene selv og deres revisorer.

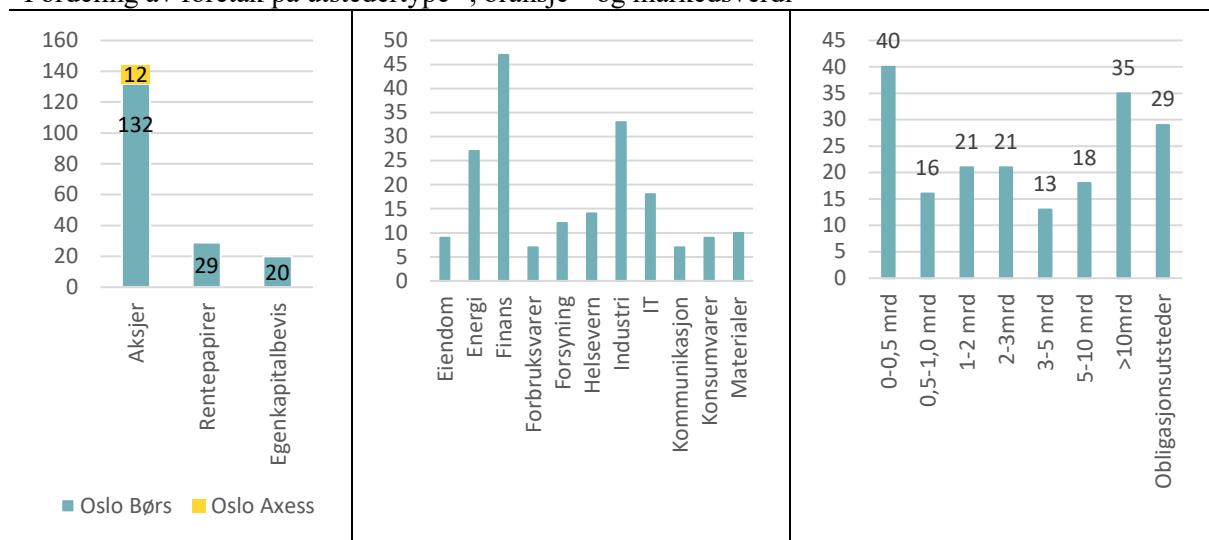
²¹ Olje- og gassnæringen inngår i bransjen «Energi» i Finanstilsynets kartlegging.

DEL 3 – RESULTATER FRA KARTLEGGINGEN

Del 3 består av en gjennomgang av resultatene fra spørsmålene som var en del av egenrapporteringen. Alle grafer er basert fra data fra egenrapporteringen.

Hvem har besvart?

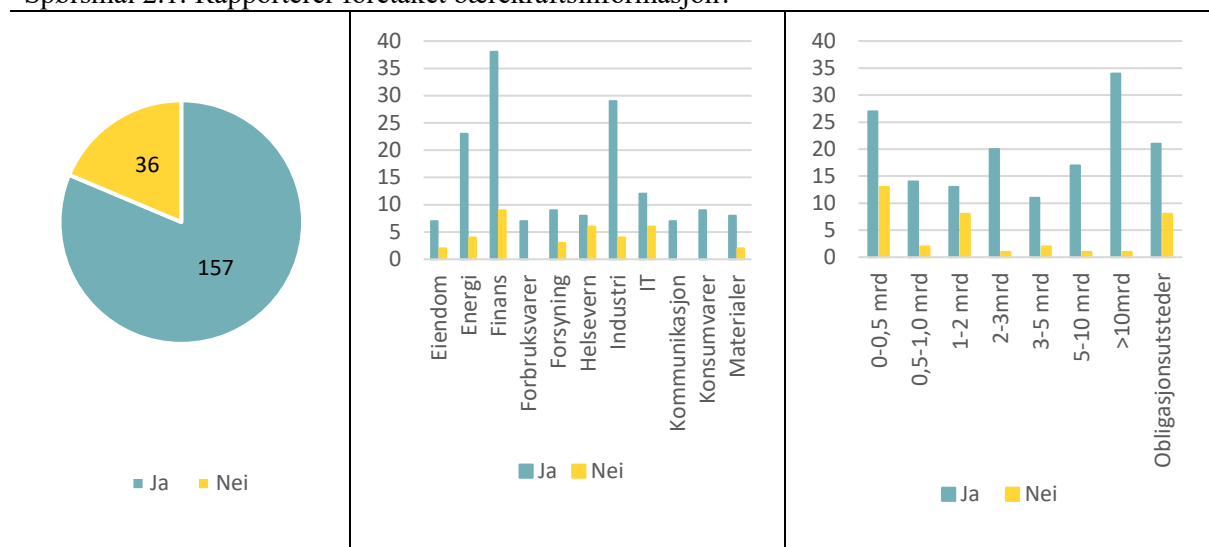
Fordeling av foretak på utstedertype²², bransje²³ og markedsverdi

Finanstilsynets spørreskjema ble distribuert til 209 noterte foretak, hvorav 193 foretak har besvart (92 %). Samtlige av foretakene som per 31.12.2019 var inkludert i OBX-indeksen²⁴, har besvart.

RAPPORTERING AV BÆREKRAFTSINFORMASJON

Spørsmål 2.1: Rapporterer foretaket bærekraftsinformasjon?

²² Kategorien «Aksjer» inneholder foretak som er notert med aksjer og foretak som er notert med kombinasjonen aksjer og rentepapirer. Kategorien «Rentepapirer» inneholder foretak som kun er notert med rentepapirer. Kategorien «Egenkapitalbevis» inneholder foretak som er notert med egenkapitalbevis og foretak som er notert med kombinasjonen egenkapitalbevis og rentepapirer.

²³ Inndelingen i bransjer er hentet fra Oslo Børs/Oslo Axess. Egenkapitalbevis er inkludert i bransjen «Finans».

²⁴ OBX-indeksen består av de 25 mest likvide aksjene på Oslo Børs, rangert etter seks måneders omsetning. Kartleggingen omfattet kun foretak med Norge som hjemstat, hvorav 21 foretak er OBX-foretak.

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige respondenter (193 foretak). Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, er det 157 foretak (81 %) som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon. At 36 foretak (19 %) oppgir at de ikke rapporterer noen form for bærekraftsinformasjon, er høyt når foretakene er pålagt å rapportere denne type informasjon.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, er 118 aksjeutstedere, 18 egenkapitalutstedere og 21 rene obligasjonsutstedere. 20 av 21 OBX-foretak oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon. 9 foretak er notert ved Oslo Axess, og 148 foretak er notert ved Oslo Børs.

Bransjer²⁵ hvor samtlige foretak oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, er forbruksvarer, kommunikasjon og konsumvarer, mens bransjene helsevern (57 %) og IT (67 %) har lavest andel.

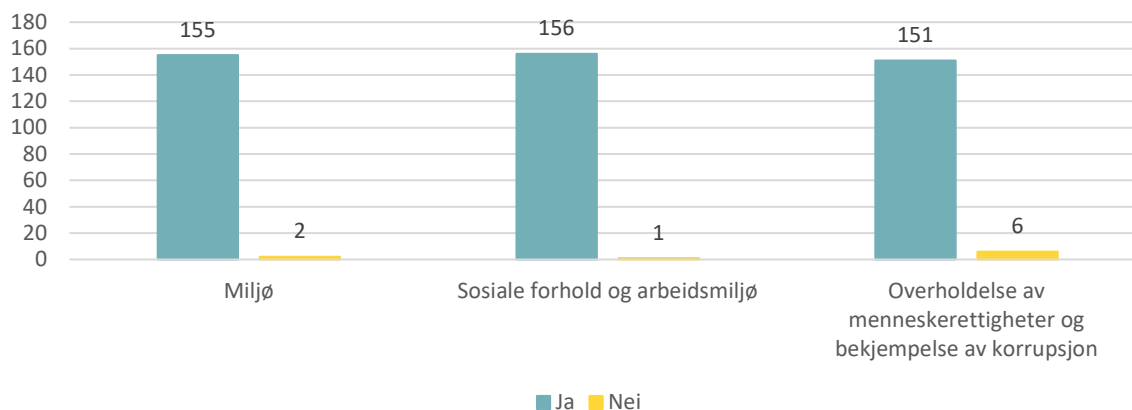
Av foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (97 %) og lavest for foretakene med markedsverdi på 1–2 mrd. NOK (62 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 72 %. 20 av 21 OBX-foretak oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon.

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer noen form for bærekraftsinformasjon, er 26 aksjeutstedere, 2 av foretakene er egenkapitalutstedere, mens 8 av foretakene er rene obligasjonsutstedere. 1 av 21 OBX-foretak oppgir at det ikke rapporterer bærekraftsinformasjon. 4 foretak er notert ved Oslo Axess, og 32 foretak er notert ved Oslo Børs.

Finanstilsynet forventer at alle foretak som er omfattet av kravene i rskl § 3-3 c, rapporterer bærekraftsinformasjon i tråd med kravene.

Innholdet i bærekraftsrapportering

Spørsmål 2.2: Dekker foretakets bærekraftsrapportering følgende områder:

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1).

Det er 151 foretak (96 %) som oppgir at foretakets bærekraftsrapportering dekker samtlige tre områder. For bransjene forbruksvarer, forsyning, helsevern, industri, IT, kommunikasjon, konsumvarer og materialer oppgir alle foretakene at deres bærekraftsrapportering dekker miljø, sosiale

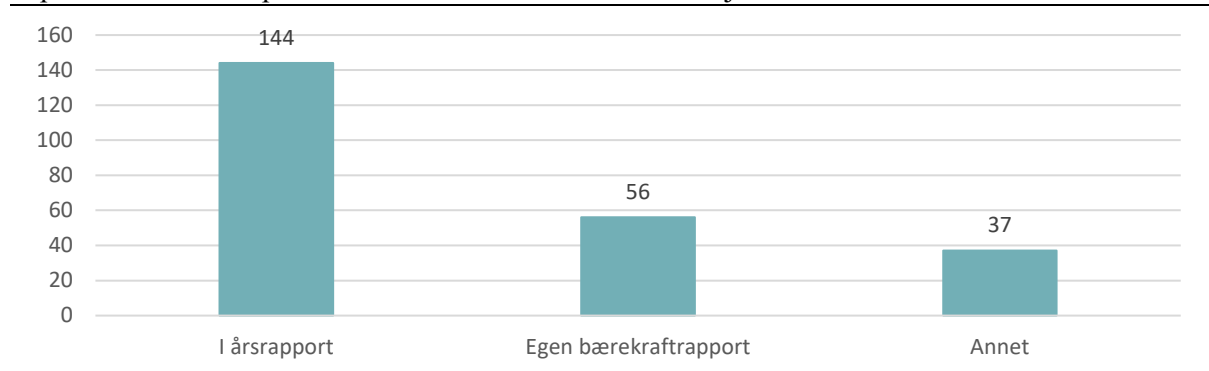
²⁵ Bransjen «Finans» inneholder også foretak som utsteder egenkapitalbevis. Dette er gjennomgående for hele rapporten. Bransjeinndelingen følger Oslo Børs' bransjeinndeling.

forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon. Finans (92 %), energi (91 %) og eiendom (86 %) har lavest andel.

Av de 151 foretakene som oppgir at foretakets bærekraftsrapportering dekker samtlige tre områder, er andelen 100 % for samtlige foretak med markedsverdi over 1 mrd. NOK, mens andelen er 89 % for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK og 93 % for foretak med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 86 %. Samtlige 20 OBX-foretak oppgir at foretakets bærekraftsrapportering dekker miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon.

Presentasjon og format

Spørsmål 2.3: Hvor publiserer foretaket bærekraftsinformasjon?

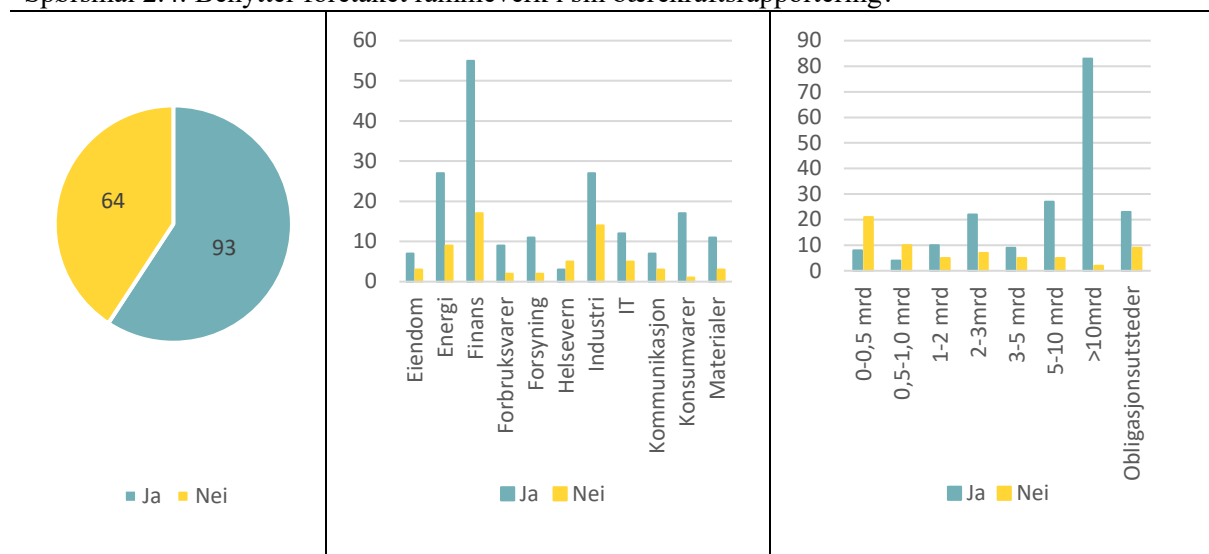
Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). Flertallet av foretakene oppgir at de gir slik informasjon i årsrapporten eller i en kombinasjon av årsrapporten og egen bærekraftsrapport. Det er totalt 56 foretak som oppgir at de utarbeider egne bærekraftsrapporter, og av disse er 44 aksjeutstedere, 5 egenkapitalbevisutstedere og 7 rene obligasjonsutstedere. 43 av de 144 foretakene som oppgir at de gir bærekraftsinformasjon i årsrapporten, har også egne bærekraftsrapporter.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de produserer egne bærekraftsrapporter, er energi (61 %), eiendom (57 %), forbruksvarer (57 %) og forsyning (56 %), mens kommunikasjon (0 %), konsumvarer (11 %) og helsevern (13 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har egne bærekraftsrapporter, er det ikke noen entydig trend i at prosentvis andel øker med økende markedsverdi. Andelen er høyest for foretak med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (59 %), etterfulgt av foretak med markedsverdi over 10 mrd. NOK (47 %), og lavest for foretak med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (7 %). For de minste foretakene, som har en markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen 19 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 33 %. 10 av 20 OBX-foretak oppgir at de har egne bærekraftsrapporter.

Rammeverk for rapportering

Spørsmål 2.4: Benytter foretaket rammeverk i sin bærekraftsrapportering?

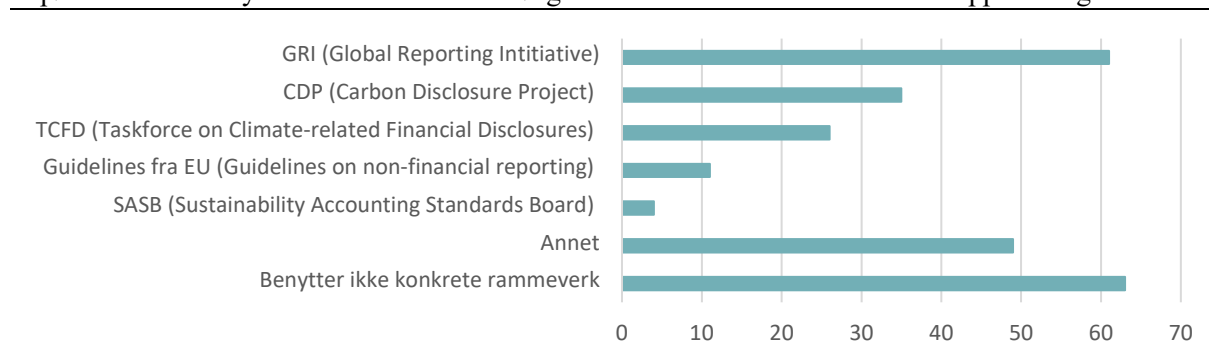

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). 93 foretak (59 %) oppgir at de benytter konkrete rammeverk i sin bærekraftsrapportering, mens 64 foretak (41 %) oppgir at de ikke benytter rammeverk. Av de 64 foretakene som oppgir at de *ikke* benytter konkrete rammeverk, er 47 aksjeutstedere, 8 egenkapitalbevisutstedere og 9 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de benytter rammeverk, er konsumvarer (89 %), forsyning (78 %) og forbruksvarer (71 %), mens helsevern (38 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de *ikke* benytter konkrete rammeverk, er trenden at dette primært er foretak med lav markedsverdi. Det er kun 6 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK som oppgir at de ikke benytter rammeverk, mens andelen er 78 % for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 43 %. Samtlige 20 OBX-foretak som rapporterer bærekraftsinformasjon, oppgir at de benytter rammeverk.

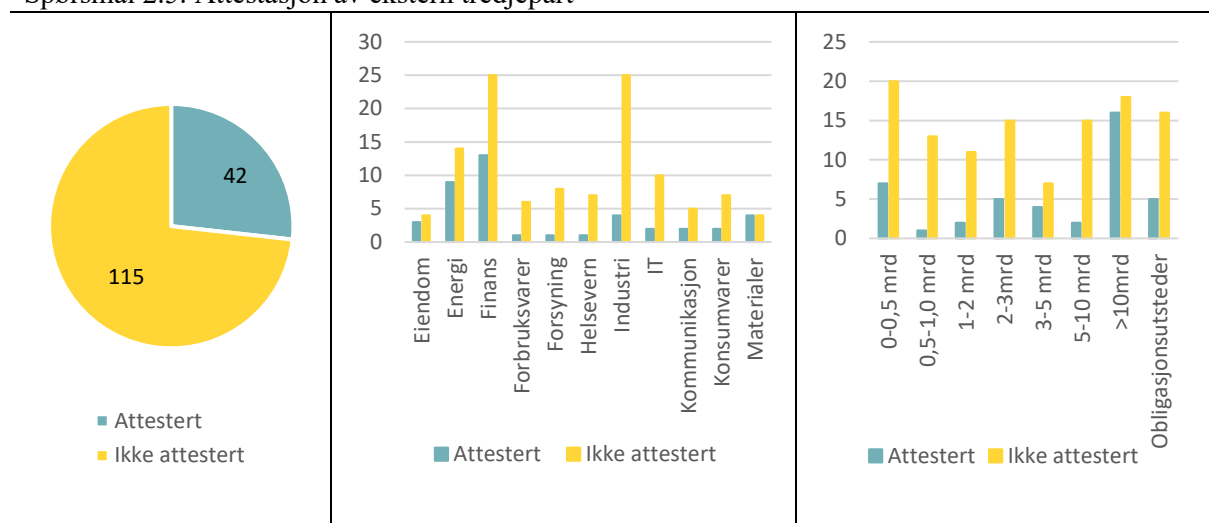
Spørsmål 2.4: Benytter foretaket noen av følgende rammeverk i sin bærekraftsrapportering?

Av de etablerte rammeverkene er Global Reporting Initiative (GRI) hyppigst benyttet (61 foretak). I kategorien «Annet» er det spesielt FNs bærekraftsmål og retningslinjene til Euronext for ESG-rapportering som trekkes frem.

Attestasjon av bærekraftsinformasjon

Spørsmål 2.5: Attestasjon av ekstern tredjepart

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). Hele 115 foretak (73 %) oppgir at de ikke får sin bærekraftsrapportering attestert, mens kun 42 foretak (27 %) oppgir at de får sin bærekraftsrapportering attestert av enten ekstern revisor, annen ekstern tredjepart eller begge. Dette er ikke uventet ettersom attestasjon av bærekraftsinformasjon per i dag er frivillig og medfører økte kostnader for foretakene. Av de 42 foretakene som oppgir at de får sin bærekraftsrapportering attestert, er 31 aksjeutstedere, 6 egenkapitalbevisutstedere og 5 rene obligasjonsutstedere.

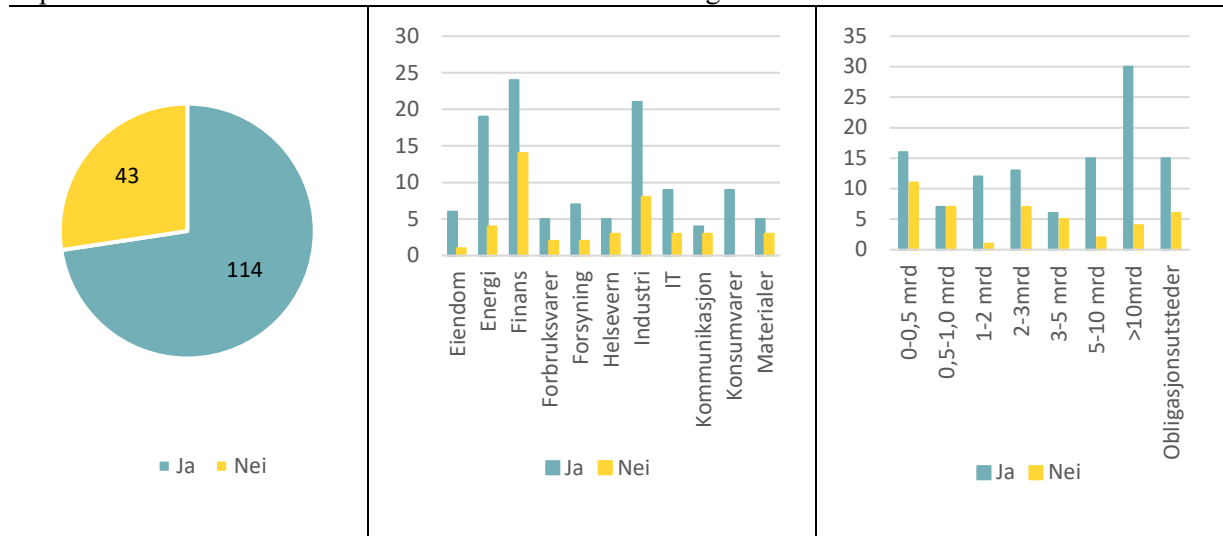
Det er 37 foretak som oppgir at de får sin bærekraftsrapportering attestert av ekstern revisor. Av disse har samtlige revisorer benyttet seg av ISAE 3000. 36 av disse foretakene har attestasjonsbekreftelser der det gis moderat sikkerhet, enten i form av et avsnitt i revisors beretning (19 foretak), eller i form av en egen attestasjonsbekreftelse (17 foretak). Det er 2 foretak hvor enkelte deler av bærekraftsinformasjonen er attestert med betryggende sikkerhet. 4 foretak oppgir at de har fått bærekraftsrapporteringen sin attestert av en annen tredjepart enn ekstern revisor, og samtlige av disse har også fått bærekraftsinformasjon attestert i form av et avsnitt i revisors beretning.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har fått sin bærekraftsinformasjon attestert, er materialer (50 %) og eiendom (43 %), mens forsyning (11 %), helsevern (13 %), forbruksvarer (14 %) og industri (14 %) har lavest andel.

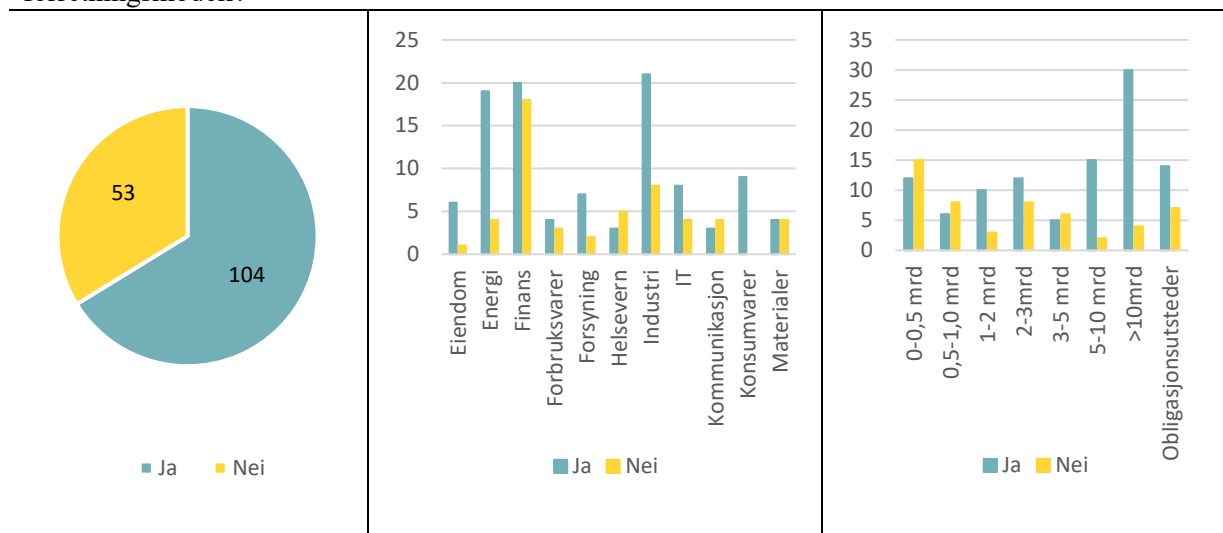
Av foretakene som oppgir at de får sin bærekraftsrapportering attestert, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (47 %) og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (7 %). Det er ingen tendens til at økende markedsverdi gir økende andel attestasjon. De minste foretakene, med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, har en andel på hele 26 %, mens de nest største foretakene, med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK, kun har en andel på 12 %. For rene obligasjonsutstedere er andelen 24 %. 8 av 20 OBX-foretak oppgir at de får sin bærekraftsrapportering attestert.

Forretningsmodell og bærekraftsstrategi

Spørsmål 2.6: Har foretaket beskrevet sin bærekraftsstrategi?

Spørsmål 2.7: Har foretaket gjort rede for hvordan bærekraftsstrategien er knyttet til foretakets forretningsmodell?

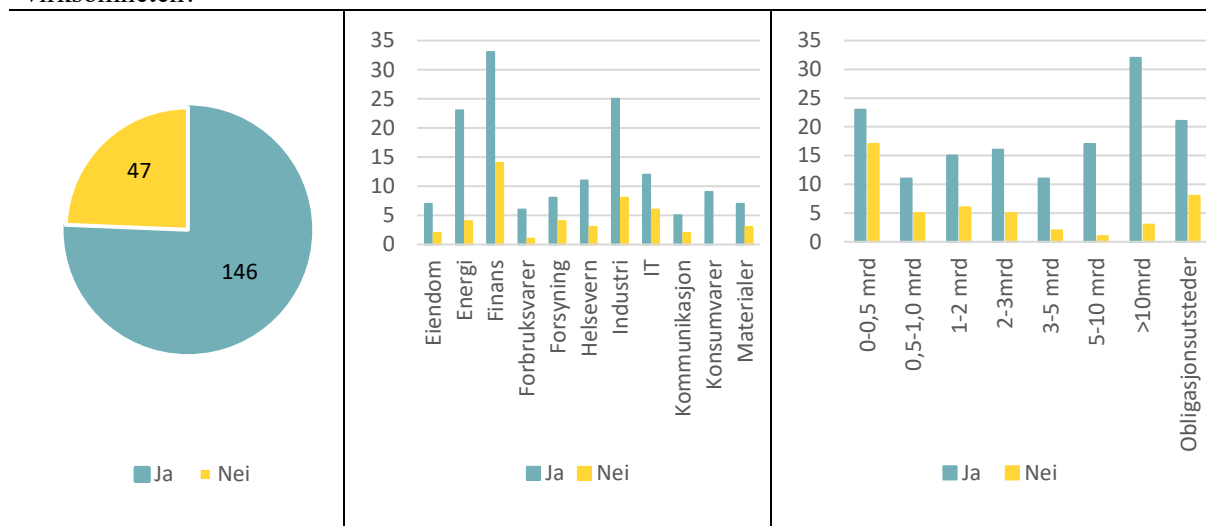
Spørsmål 2.6 og 2.7 ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). 114 foretak (73 %) oppgir at de har beskrevet sin bærekraftsstrategi, og 104 foretak (66 %) oppgir at de har koblet denne mot foretakets forretningsmodell. Det er 102 foretak (76 %) som oppgir at de både har beskrevet sin bærekraftsstrategi og koblet den mot foretakets forretningsmodell, og av disse er 80 aksjeutstedere, 8 egenkapitalbevisutstedere og 14 rene obligasjonsutstedere. 2 foretak oppgir at de ikke har beskrevet sin bærekraftstrategi, men at de har koblet denne mot foretakets forretningsmodell.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de både har beskrevet sin bærekraftsstrategi og koblet strategien mot foretakets forretningsmodell er konsumvarer (100 %) etterfulgt av eiendom (86 %), energi (83 %) og forsyning (78 %), mens helsevern (38 %) og kommunikasjon (43 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har beskrevet sin bærekraftstrategi og koblet denne mot sin forretningsmodell, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (88 %), over 10 mrd. NOK (85 %) og 1–2 mrd. NOK (77 %). Andelen er lavest for foretakene med

markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (43 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 67 %. 17 av 20 OBX-foretak oppgir at de både har beskrevet sin bærekraftstrategi og koblet denne mot sin forretningsmodell.

Spørsmål 2.8: Har foretaket etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige respondenter (193 foretak). 146 foretak (76 %) oppgir at de har etablert rutiner og retningslinjer som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten, mens 47 foretak (24 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har etablert rutiner og retningslinjer, er 110 aksjeutstedere, 15 egenkapitalutstedere og 21 rene obligasjonsutstedere.

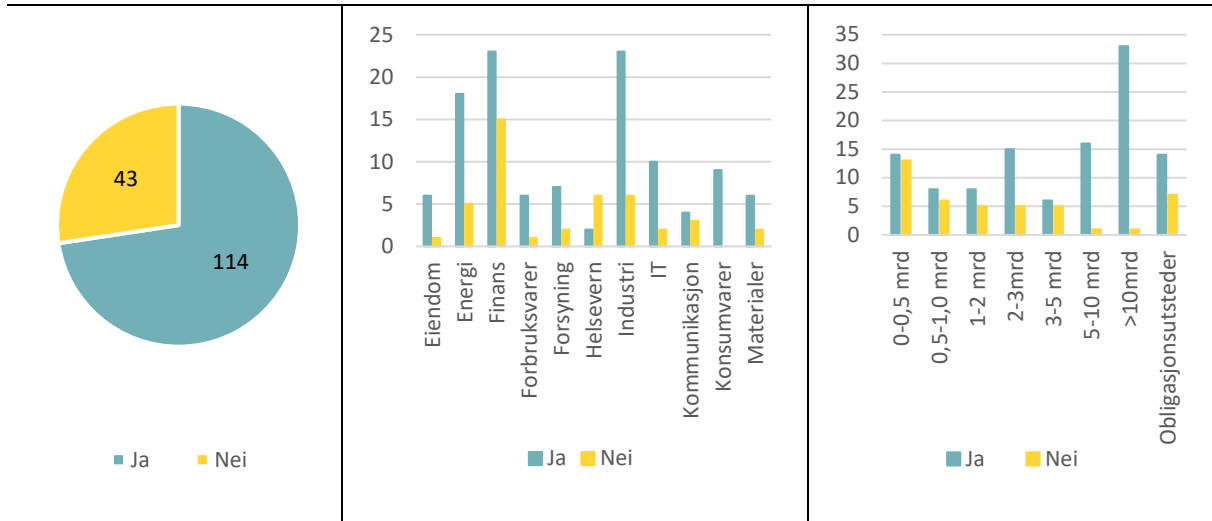
Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten, er konsumvarer (100 %) etterfulgt av forbruksvarer (86 %) og energi (85 %), mens forsyning (67 %) og IT (67 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har etablert retningslinjer og rutiner, er trenden at prosentvis andel øker jo høyere markedsverdi foretakene har. 91 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK oppgir at de har etablert retningslinjer og rutiner, mens andelen er 58 % for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 72 %. 19 av 20 OBX-foretak oppgir at de har etablert retningslinjer og rutiner.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), er det 25 foretak (16 %) som oppgir at de ikke har etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten (har svart «nei» på spørsmål 2.8). Bransjene kommunikasjon (29 %), materialer (25 %), finans (24 %) og industri (21 %) skiller seg ut med relativt høy andel foretak med denne svarkombinasjonen. Andelen av denne svarkombinasjonen er høyest blant foretak med lav markedsverdi og rene obligasjonsutstedere, men det er også 2 foretak med markedsverdi over 10 mrd. NOK, inkludert 1 OBX-foretak, som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon uten at foretaket har etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten.

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «nei» på spørsmål 2.1), er det 14 foretak som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.8). Det er ingen OBX-foretak blant disse.

Spørsmål 2.9: Har foretaket gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft.

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). 114 foretak (73 %) oppgir at de har gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft, mens 43 foretak (27 %) oppgir at de ikke har gjort rede for slike resultater. Av de foretakene som oppgir at de har gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft, er 91 aksjeutstedere, 9 egenkapitalutstedere og 14 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for resultatene av sitt arbeid med bærekraft, er konsumvarer (100 %), etterfulgt av eiendom (86 %) og forbruksvarer (86 %), mens helsevern (25 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft, er trenden at prosentvis andel øker, jo høyere markedsverdi foretakene har. 97 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK oppgir at de har gjort rede for resultater, mens andelen er 52 % for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 67 %. Samtlige 20 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft.

Oppsummering av delkapittel

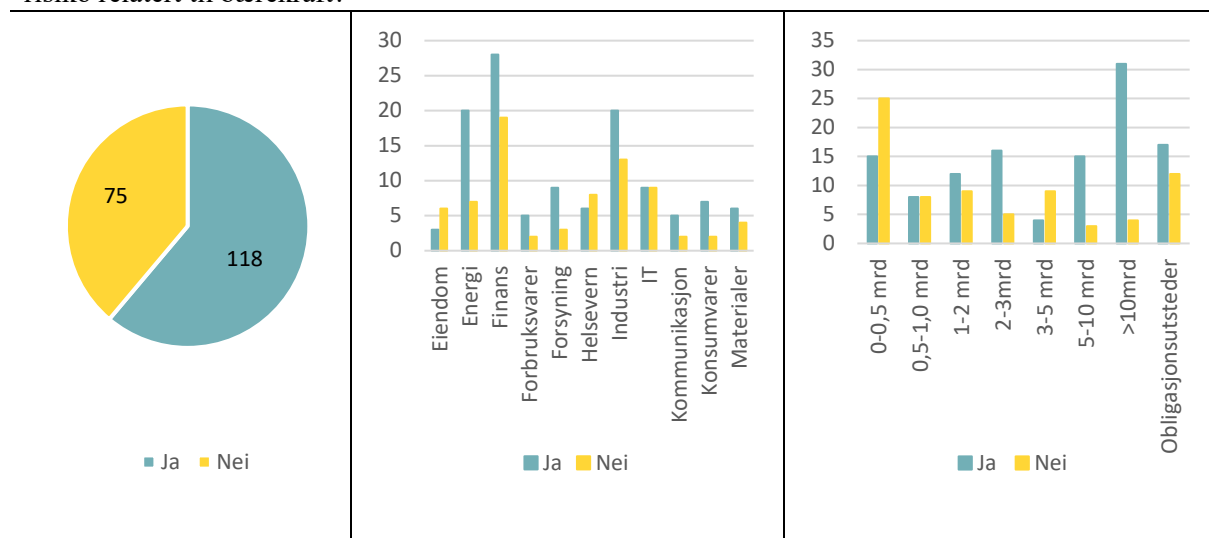
Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon, har 88 foretak (56 %), inkludert 17 OBX-foretak, svart «ja» på alle de fire spørsmålene knyttet til forretningsmodell og bærekraftstrategi. Av de foretakene som har denne svarkombinasjonen, er 71 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 11 rene obligasjonsutstedere. Dette innebærer at de oppgir at de har:

- beskrevet sin bærekraftstrategi (spørsmål 2.6),
- gjort rede for hvordan bærekraftstrategien er knyttet opp mot foretakets forretningsmodell (spørsmål 2.7),
- etablert retningslinjer og rutiner som integrerer bærekraft i den løpende virksomheten (spørsmål 2.8),
- gjort rede for resultater av sitt arbeid med bærekraft (spørsmål 2.9).

Konsumvarer (100 %) skiller seg ut med høyest andel, mens helsevern (13 %) skiller seg tilsvarende ut med lavest andel. Når det gjelder markedsverdi, er andelen høyest for de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (85 %), og lavest for de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (33 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 52 %.

Risikovurdering relatert til bærekraft

Spørsmål 2.10: Har foretaket etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft?

Dette spørsmålet ble stilt samtlige respondenter (193 foretak). Det er 118 foretak (61 %) som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft, mens 75 foretak (39 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har etablert slike prosesser, er 89 aksjeutstedere, 12 egenkapitalutstedere og 17 rene obligasjonsutstedere.

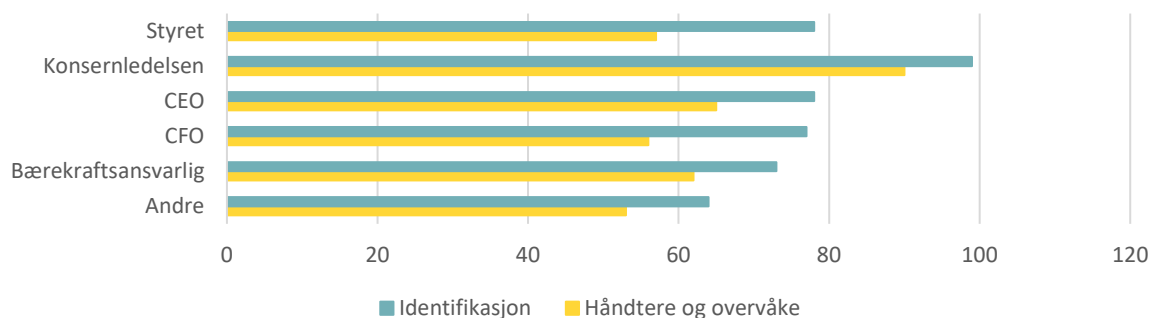
Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft, er konsumvarer (78 %), forsyning (75 %) og energi (73 %), mens eiendom (33 %) og helsevern (43 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (89 %) og lavest for foretakene med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (31 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 59 %. 20 av 21 OBX-foretak oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), er det 45 foretak (29 %) som oppgir at de *ikke* har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (har svart «nei» på spørsmål 2.10). Bransjene helsevern (63 %) og eiendom (57 %) har relativt høy andel foretak med denne svarkombinasjonen. Andelen av denne svarkombinasjonen er høyest blant foretak med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (73 %), og lavest for de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (9 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 29 %. Det er 3 foretak med markedsverdi over 10 mrd. NOK som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon uten at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft. Ingen OBX-foretak har denne svarkombinasjonen.

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «nei» på spørsmål 2.1), er det 6 foretak som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.10). Det er ingen OBX-foretak blant disse.

Spørsmål 2.11 og 2.12: Hvilke nivåer hos foretaket er involvert i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft?

Spørsmål 2.11 og 2.12 ble stilt til de 118 foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.10).

Styret

Av de 118 foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.10), er det 78 foretak (66 %) som oppgir at de involverer styret i arbeidet med å identifisere risiko og 57 foretak (48 %) som oppgir at de involverer styret i arbeidet med å håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft. 48 foretak (41 %) oppgir at de involverer styret i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft.

Bransjer med høyest grad av styreinvolvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft, er kommunikasjon (60 %), energi (55 %) og finans (50 %), mens materialer (17 %) har lavest andel.

Det er ingen trend å spore knyttet til styrets involvering og markedsverdi. Foretakene som har høyest grad av styreinvolvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft, er de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (55 %), etterfulgt av de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (53 %). Andelen er lavest for de nest største foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (20 %) og foretakene med markedsverdi på 1–2 mrd. NOK (25 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 18 %. 11 av 20 OBX-foretak oppgir at styret er involvert i å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft.

Konsernledelsen

Av de 118 foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.10), er det 99 foretak (84 %) som oppgir at de involverer konsernledelsen i arbeidet med å identifisere risiko, og 90 foretak (76 %) som oppgir at de involverer konsernledelsen i arbeidet med å håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft. 86 foretak (73 %) oppgir at de involverer konsernledelsen i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft.

Bransjer med høyest grad av konsernledelsens involvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft, er eiendom (100 %), materialer (100 %) og konsumvarer (86 %), mens finans (54 %) har lavest andel.

Det er heller ingen klar trend å spore knyttet til konsernledelsens involvering og markedsverdi. Foretakene som har høyest grad av involvering fra konsernledelsen i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft, er foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (81 %), mens andelen er lavest for de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (67 %) og de nest største foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (67 %). For rene

obligasjonsutstedere er andelen 71 %. 16 av 20 OBX-foretak oppgir at konsernledelsen er involvert i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft.

Bærekraftsansvarlig

73 foretak (62 %) oppgir at de har egne bærekraftsansvarlige i foretaket som bistår i arbeidet med å identifisere risikoer relatert til bærekraft. Det er kun 2 foretak (2 %) som oppgir at det utelukkende er bærekraftsansvarlig eller «andre» som er involvert i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft. Dette indikerer at bærekraft er en integrert del av virksomheten for de aller fleste av foretakene.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har en egen bærekraftsansvarlig, er forbruksvarer (100 %) og konsumvarer (86 %), mens helsevern (17 %) har lavest andel.

Når det gjelder spørsmålet om foretaket har en egen bærekraftsansvarlig, er trenden at andelen øker med økt markedsstørrelse på foretaket. 87 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK oppgir at de har en egen bærekraftsansvarlig i foretaket, mens andelen er 33 % for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 53 %. 16 av 20 OBX-foretak oppgir at de har en egen bærekraftsansvarlig i foretaket.

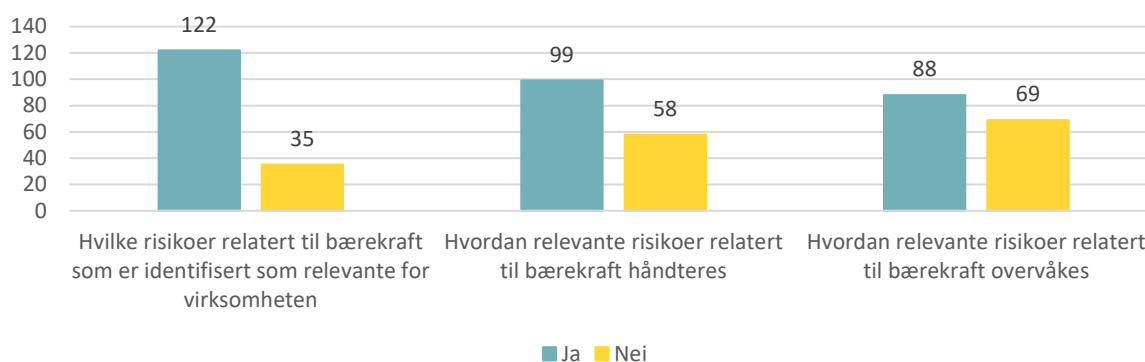
Øvrig nøkkelpersonell

Kartleggingen viser at også CEO²⁶ og CFO²⁷ har høy grad av involvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft, og flere respondenter oppgir også at CRO²⁸ har en viktig rolle i dette arbeidet.

Oppsummering

Kartleggingen viser at arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft er forankret høyt i organisasjonen hos de fleste foretak som har etablert prosesser for dette. Dette indikerer at foretakene prioriterer bærekraft, og at det er forankret hos styret og ledelsen. Samtlige nøkkelpersoner har imidlertid en høyere grad av involvering i arbeidet med å identifisere risiko relatert til bærekraft sammenlignet med arbeidet med å følge opp og overvåke identifiserte risikoer relatert til bærekraft.

Spørsmål 2.13: Har foretakene gjort rede for hvilke risikoer som anses relevante for virksomheten og hvordan disse håndteres og overvåkes?

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). 122 foretak (78 %) oppgir at de har gjort rede for hvilke risikoer som er identifisert som relevante for virksomheten, mens 99 foretak (63 %) oppgir at de har gjort rede for

²⁶ Chief Executive Officer

²⁷ Chief Financial Officer

²⁸ Chief Risk Officer

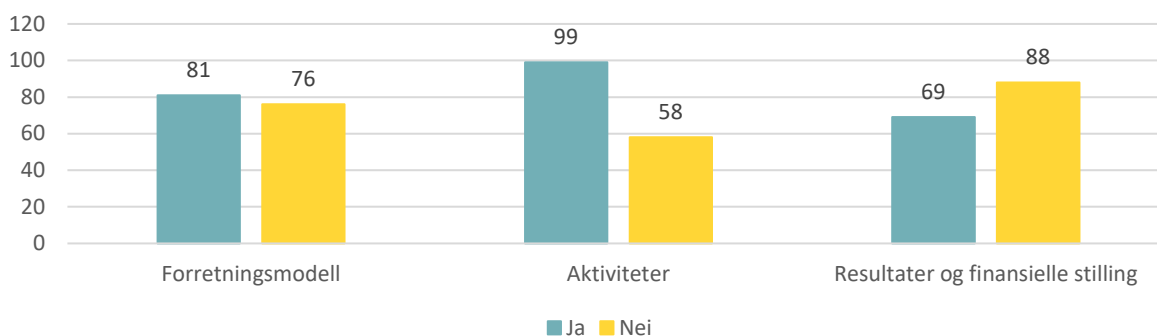
hvordan risikoer håndteres, og 88 foretak (56 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan relevante risikoer overvåkes.

Det er 81 foretak (52 %) som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, og av disse er 63 aksjeutstedere, 8 egenkapitalutstedere, og 10 er rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de både har gjort rede for relevante risikoer og hvordan disse håndteres og overvåkes, er forsyning (78 %), konsumvarer (78 %) og energi (74 %), mens helsevern (25 %) og industri (31%) har lavest andel.

Av de 81 foretakene som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (82 %), og lavest for de minste foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (29 %) og 0–0,5 mrd. NOK (33 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 48 %. 17 av 20 OBX-foretak oppgir at de både har gjort rede for identifiserte relevante risikoer og for hvordan disse håndteres og overvåkes.

Det er 29 foretak (18 %) som oppgir at de *ikke* har gjort rede for noen av punktene, og av disse er 20 aksjeutstedere, 5 egenkapitalutstedere og 4 rene obligasjonsutstedere. 1 av 20 OBX-foretak oppgir at de ikke har gjort rede for verken identifiserte relevante risikoer eller hvordan disse håndteres og overvåkes.

Spørsmål 2.14: Har foretaket gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft har, eller kan ha, innvirkning på forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling?

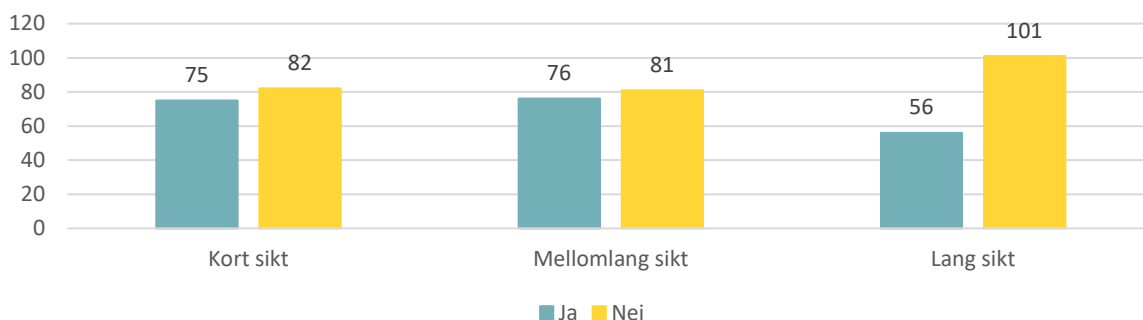
Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). Det er 81 foretak (52 %) som oppgir at de har gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft kan påvirke foretakets forretningsmodell. 99 foretak (63 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan risikoene kan påvirke foretakets aktiviteter, og 69 foretak (44 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan risikoene kan påvirke foretakets resultater og finansielle stilling.

Det er 61 foretak (39 %) som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, og av disse er 47 aksjeutstedere 2 egenkapitalutstedere, og 12 er rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de både har gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft har, eller kan ha, innvirkning på forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansiell stilling, er forsyning (78 %), energi (57 %), kommunikasjon (57 %) og konsumvarer (56 %), mens helsevern (13 %) og eiendom (14 %) har lavest andel.

Av de 61 foretakene som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (65 %), mens alle øvrige foretak (med markedsverdi på 0–10 mrd. NOK) har en andel på 20–30 %. For rene obligasjonsutstedere er andelen 57 %. 13 av 20 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft har, eller kan ha, innvirkning på forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansiell stilling.

Det er 53 foretak (34 %) som oppgir at de *ikke* har gjort rede for noen av punktene, og av disse er 37 aksjeutstedere, 9 egenkapitalutstedere og 7 rene obligasjonsutstedere. 2 av 20 OBX-foretak oppgir at de ikke har gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft kan påvirke foretakets forretningsmodell, aktiviteter eller resultater og finansielle stilling.

Spørsmål 2.15: Har foretaket angitt tidshorisont for identifiserte risikoer relatert til bærekraft?

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). Det er 75 foretak (48 %) som oppgir at de har angitt tidshorisont for identifiserte risikoer på kort sikt, 76 foretak (48 %) oppgir at de har angitt tidshorisont på mellomlang sikt, og 56 foretak (36 %) oppgir at de har angitt tidshorisont på lang sikt.

Det er 47 foretak (30 %) som oppgir at de har angitt samtlige tidshorisonter, og av disse er 36 aksjeutstedere, 3 egenkapitalutstedere og 8 er rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har angitt tidshorisont for identifiserte bærekraftsrelaterte risikoer på kort, mellomlang og lang sikt, er forsyning (56 %), eiendom (43 %) og kommunikasjon (43 %), mens helsevern (0 %) og konsumvarer (11 %) har lavest andel.

Av de 47 foretakene som oppgir at de har angitt samtlige tidshorisonter, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (56 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK, 1–2 mrd. NOK og 2–3 mrd. NOK (15 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 38 %. 10 av 20 OBX-foretak oppgir at de har angitt tidshorisont for identifiserte bærekraftsrelaterte risikoer på kort, mellomlang og lang sikt.

Det er 66 foretak (42 %) som oppgir at de *ikke* har angitt tidshorisont for identifiserte risikoer relatert til bærekraft, og av disse er 47 aksjeutstedere, 12 egenkapitalutstedere og 7 rene obligasjonsutstedere. 5 av 20 OBX-foretak oppgir at de ikke har angitt tidshorisont.

Oppsummering av delkapittel

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), har 28 foretak (18 %), inkludert 9 OBX-foretak, svart «ja» på alle spørsmålene knyttet til risikovurdering relatert til bærekraft. Av de foretakene som har denne svarkombinasjonen, er 23 aksjeutstedere, ingen egenkapitalutstedere og 5 rene obligasjonsutstedere. Dette innebærer at de oppgir at de har:

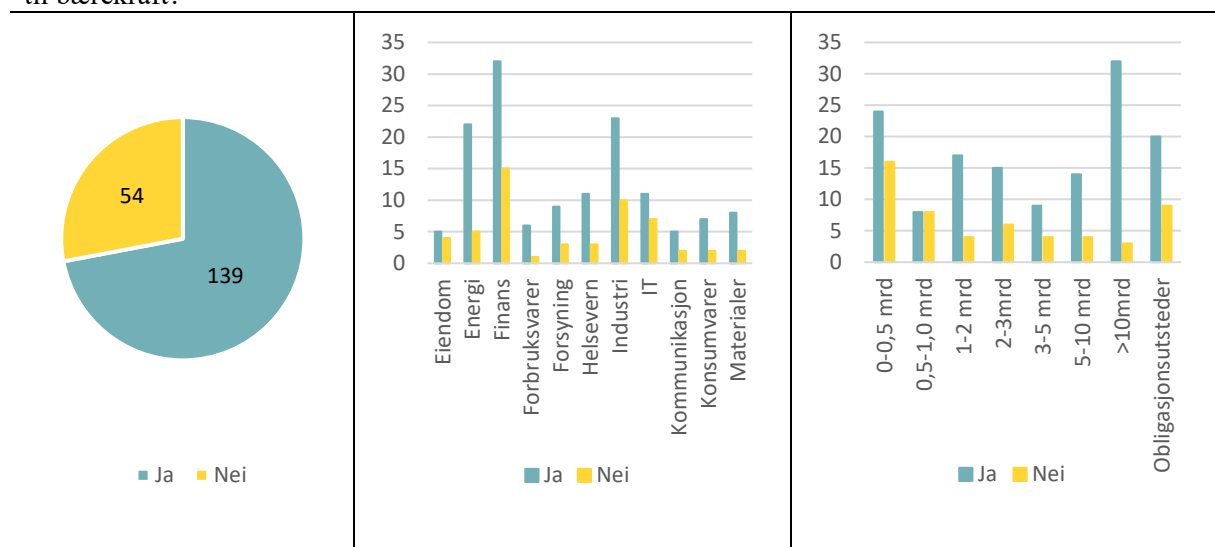
- etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke risiko relatert til bærekraft (spørsmål 2.10),
- involvert styret og/eller ledelsen i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke risikoer relatert til bærekraft (spørsmål 2.11 og 2.12),
- gjort rede for hvilke risikoer relatert til bærekraft som er identifisert som relevante for virksomheten og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes (spørsmål 2.13),

- gjort rede for hvordan identifiserte risikoer relatert til bærekraft har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling (spørsmål 2.14),
- angitt tidshorison for identifiserte risikoer relatert til bærekraft på kort, mellomlang og lang sikt (spørsmål 2.15).

Forsyning (44 %) og energi (35 %) er bransjer som skiller seg positivt ut, mens ingen foretak innen eiendom og helsevern har denne svarkombinasjonen. Foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (41 %) har høyest andel av denne svarkombinasjonen, etterfulgt av rene obligasjonsutstedere (24 %), mens andelen er null for foretakene med markedsverdi 1–2 mrd. NOK og 3–5 mrd. NOK.

Vesentlighet relatert til bærekraft

Spørsmål 2.16: Har foretaket gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige respondenter (193 foretak). 139 foretak (72 %) oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger, mens 54 foretak (28 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Flere av foretakene som oppgir at de ikke har gjort vesentlighetsvurderinger, oppgir at de både planlegger å gjennomføre vesentlighetsvurderinger og å rapportere bærekraftsinformasjon i fremtiden. Av de foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte bærekraftsrelaterede risikoer, er 106 aksjeutstedere, 13 egenkapitalutstedere og 20 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger, er forbruksvarer (86 %), energi (81 %) og materialer (80 %), mens eiendom (56 %) og IT (61 %) har lavest andel.

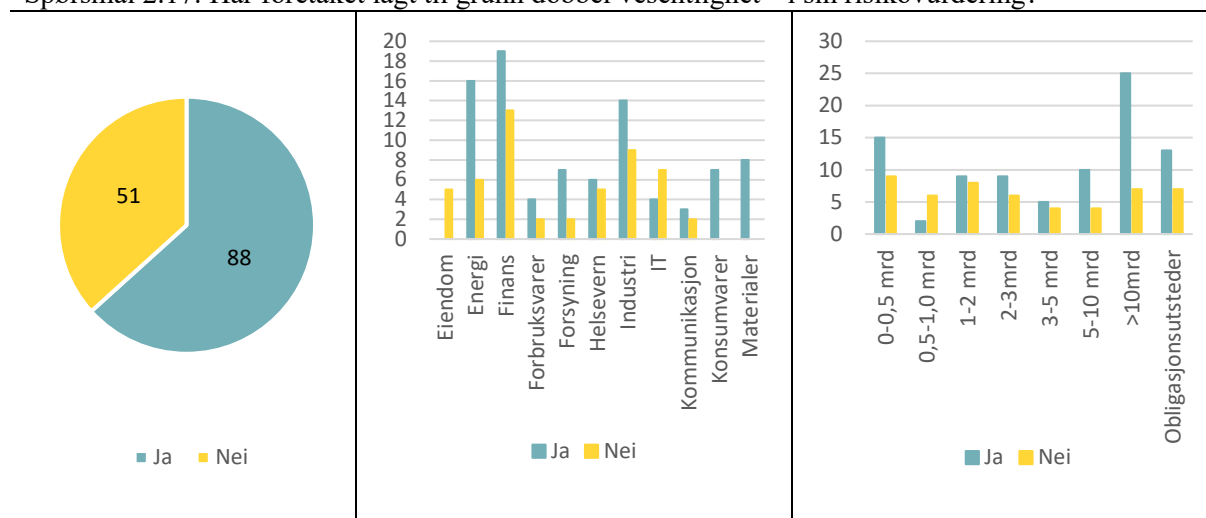
Av foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (91 %) og 1–2 mrd. NOK (81 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (50 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 69 %. 18 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), er det 36 foretak (23 %) som oppgir at de *ikke* har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft (har svart «nei» på spørsmål 2.16). Bransjene IT (31 %) og

industri (33 %) har høyest andel foretak med denne svarkombinasjonen, mens forsyning har lavest andel (0 %). Andelen av denne svarkombinasjonen er høyest blant foretak med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (43 %) og lavest blant de største foretakene med markedsverdi på over 10 mrd. NOK (6 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 19 %. Det er også 2 av 20 OBX-foretak som rapporterer bærekraftsinformasjon uten at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte bærekraftsrisikoer.

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «nei» på spørsmål 2.1), er det 18 foretak som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte bærekraftsrisikoer (har svart «ja» på spørsmål 2.16). Det er ingen OBX-foretak blant disse.

Spørsmål 2.17: Har foretaket lagt til grunn dobbel vesentlighet ²⁹i sin risikovurdering?

Dette spørsmålet ble stilt til de 139 foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.16). 88 foretak (63 %) oppgir at de har lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin vesentlighetsvurdering. 51 foretak (37 %) oppgir at de har ikke gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har lagt til grunn dobbel vesentlighet, er 69 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 13 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin risikovurdering, er materialer (100 %) og konsumvarer (100 %), mens eiendom (0 %) og IT (36 %) har lavest andel.

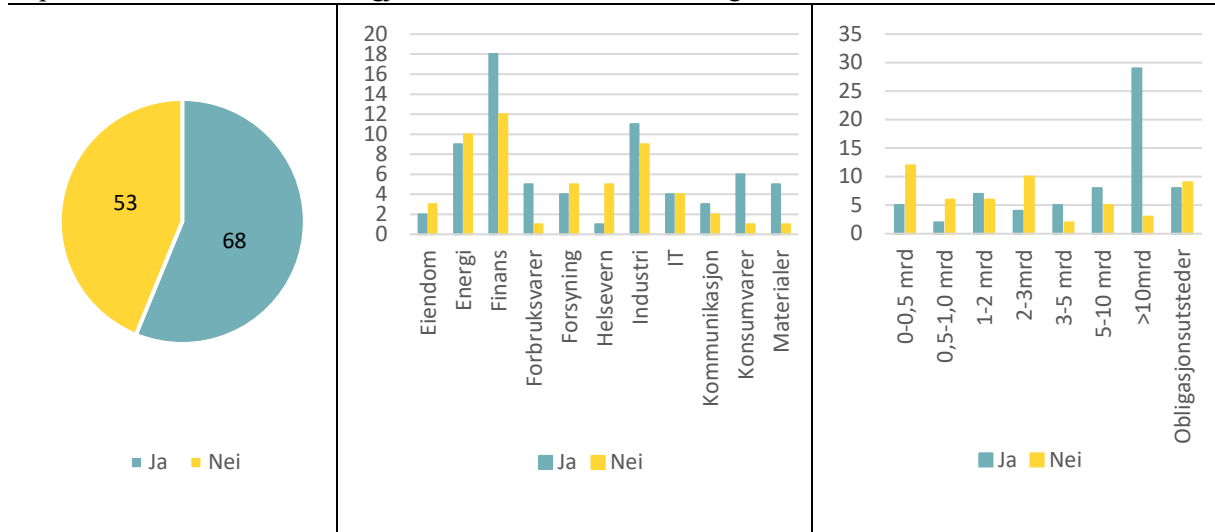
Av foretakene som oppgir at de har lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin risikovurdering, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (78 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (25 %). For de minste foretakene, med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen hele 63 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 65 %. 14 av 20 OBX-foretak oppgir at de har lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin risikovurdering.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), er det 43 foretak (27 %) som oppgir at de *ikke* har lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin risikovurdering (har svart «nei» på spørsmål 2.17).

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «nei» på spørsmål 2.1), er det 10 foretak (28 %) som oppgir at de har lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin risikovurdering (har svart «ja» på spørsmål 2.17).

²⁹ Med dobbel vesentlighet menes både finansiell og miljømessig vesentlighet (todelt vesentlighetsperspektiv).

Spørsmål 2.18: Har foretaket gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert?

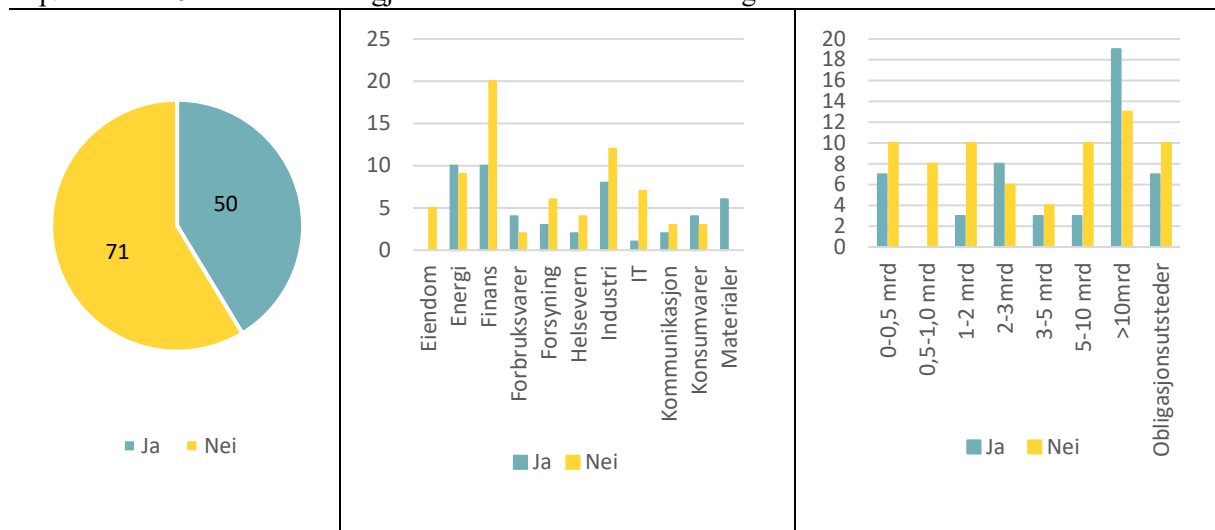

Dette spørsmålet ble stilt til de 121 foretakene som oppgir at de både rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1) og at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.16). Det er 68 foretak (56 %) som oppgir at de har gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert, mens 53 foretak (44 %) oppgir at de ikke har gjort rede for dette. Av de foretakene som oppgir at de har gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert, er 53 aksjeutstedere, 7 egenkapitalutstedere og 8 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer som har høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert, er konsumvarer (86 %), forbruksvarer (83 %) og materialer (83 %), mens helsevern (17 %) har lavest andel, etterfulgt av eiendom (40 %).

Av foretakene som oppgir at de har gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (91 %), og den er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (25 %), 2–3 mrd. NOK (29 %) og 0–0,5 mrd. NOK (29 %). For rene obligasjonsutsteder er andelen 47 %. 15 av 20 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert.

Spørsmål 2.19: Har foretaket gjort rede for finansiell vesentlighet?

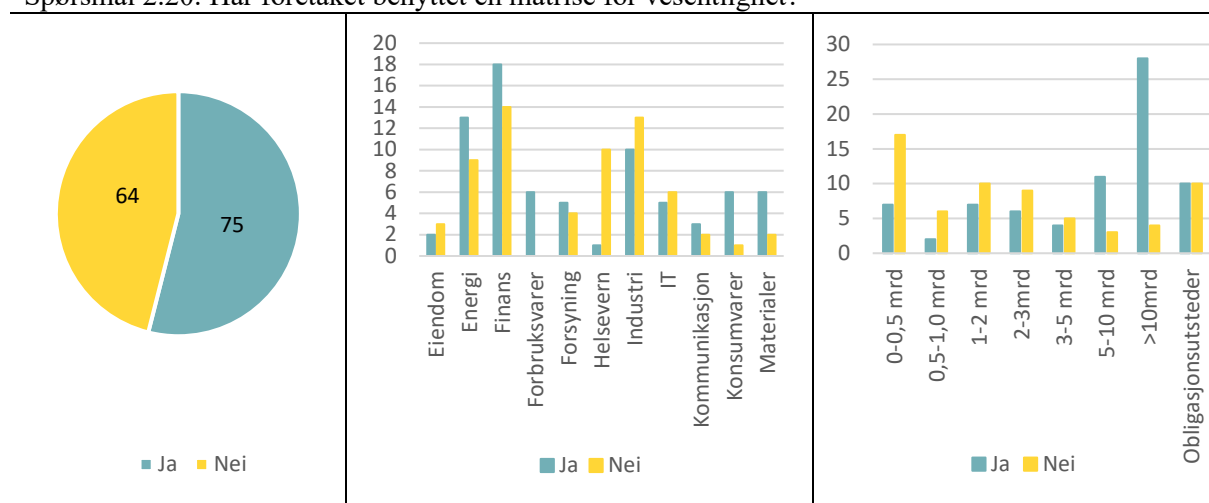
Dette spørsmålet ble stilt til de 121 foretakene som oppgir at de både rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1) og at de har gjort vesentlighetsvurderinger

knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.16). Det er 50 foretak (41 %) som oppgir at de har gjort rede for finansiell vesentlighet, mens 71 foretak (59 %) oppgir at de ikke har gjort rede for dette. Av de foretakene som oppgir at de har gjort rede for finansiell vesentlighet, er 42 aksjeutstedere, 1 egenkapitalutsteder og 7 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer som har høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for finansiell vesentlighet, er materialer (100 %) og forbruksvarer (67 %), mens eiendom (0 %) og IT (13 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har gjort rede for finansiell vesentlighet, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (59 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (0 %). For de minste foretakene, med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, og for rene obligasjonsutstedere, er andelen 41 %. 10 av 20 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for finansiell vesentlighet.

Spørsmål 2.20: Har foretaket benyttet en matrise for vesentlighet?

Dette spørsmålet ble stilt til de 139 foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft (har svart «ja» på spørsmål 2.16). 75 foretak (54 %) oppgir at de har benyttet en matrise for vesentlighet, mens 64 foretak (46 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har benyttet en matrise for vesentlighet, er 56 aksjeutstedere, 9 egenkapitalutstedere og 10 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har benyttet en matrise for vesentlighet, er forbruksvarer (100 %), konsumvarer (86 %) og materialer (75 %), mens helsevern (9 %) har lavest andel, etterfulgt av eiendom (40 %).

Av foretakene som oppgir at de har benyttet en matrise for vesentlighet, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (88 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (25 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 50 %. 17 av 20 OBX-foretak oppgir at de har benyttet en matrise for vesentlighet.

Oppsummering av delkapittel

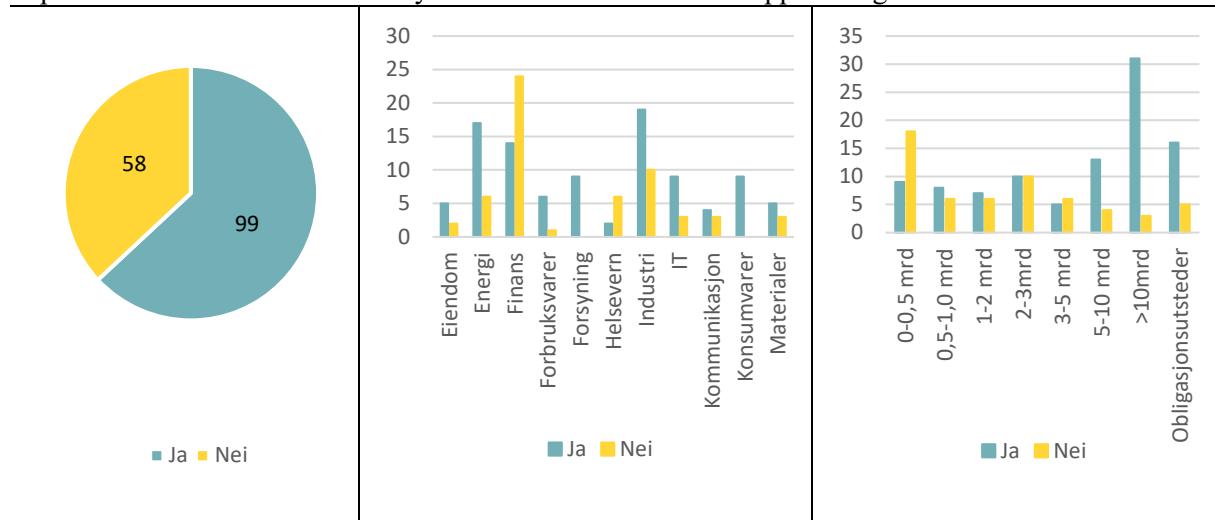
Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), har 31 foretak (20 %), inkludert 9 OBX-foretak, svart «ja» på alle spørsmålene knyttet til vesentlighet relatert til bærekraft. Av de foretakene som har denne svarkombinasjonen, er 24 aksjeutstedere, 1 egenkapitalbevisutsteder og 6 rene obligasjonsutstedere. Dette innebærer at de oppgir at de har:

- gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte risikoer relatert til bærekraft (spørsmål 2.16),
- lagt til grunn dobbel vesentlighet i sin risikovurdering (spørsmål 2.17),
- gjort rede for hvordan vesentlighet er vurdert (spørsmål 2.18),
- gjort rede for finansiell vesentlighet (spørsmål 2.19),
- benyttet en matrise for vesentlighet (spørsmål 2.20).

Materialer (63 %) og forbruksvarer (43 %) er bransjer som skiller seg positivt ut, mens ingen innen eiendom og kommunikasjon har denne svarkombinasjonen. Når det gjelder markedsverdi er trenden at andelen med denne svarkombinasjonen øker med økt markedsverdi på foretakene. Foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (47 %) har høyest andel av denne svarkombinasjonen, etterfulgt av rene obligasjonsutstedere (29 %).

KPI-er relatert til bærekraft

Spørsmål 2.21: Har foretaket benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering?

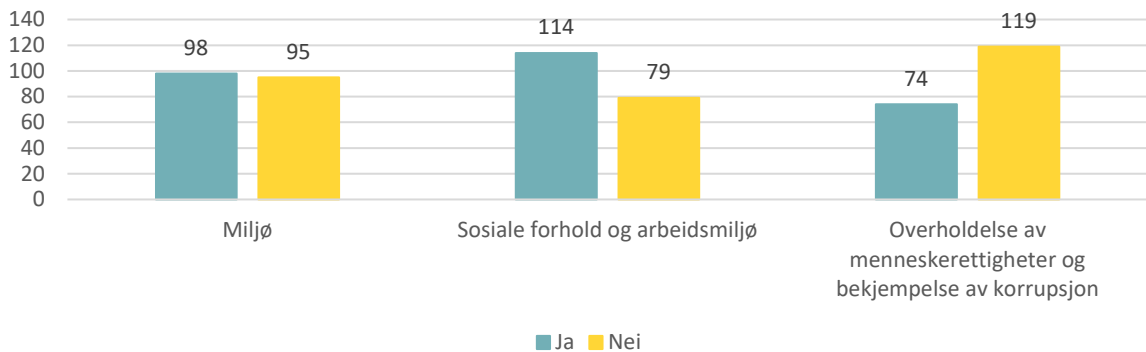

Dette spørsmålet ble stilt til de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1). 99 foretak (63 %) oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering, mens 58 foretak (37 %) oppgir at de ikke har benyttet KPI-er. Av de foretakene som oppgir at de har benyttet KPI-er, er 77 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 16 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering, er forsyning og konsumvarer, der samtlige foretak har benyttet KPI-er, etterfulgt av forbruksvarer (86 %). Helsevern (25 %) og finans (37 %) har klart lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering, er trenden at den prosentvise andelen øker, jo høyere markedsverdi foretakene har. 91 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK, oppgir at de har benyttet KPI-er, mens andelen er 33 % for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 76 %. 19 av 20 OBX-foretak oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering.

Spørsmål 2.22: Har foretaket KPI-er som er knyttet opp mot miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 98 foretak (51 %) oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot miljø, 114 foretak (59 %) oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot sosiale forhold og arbeidsmiljø, og 74 foretak (38 %) oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon.

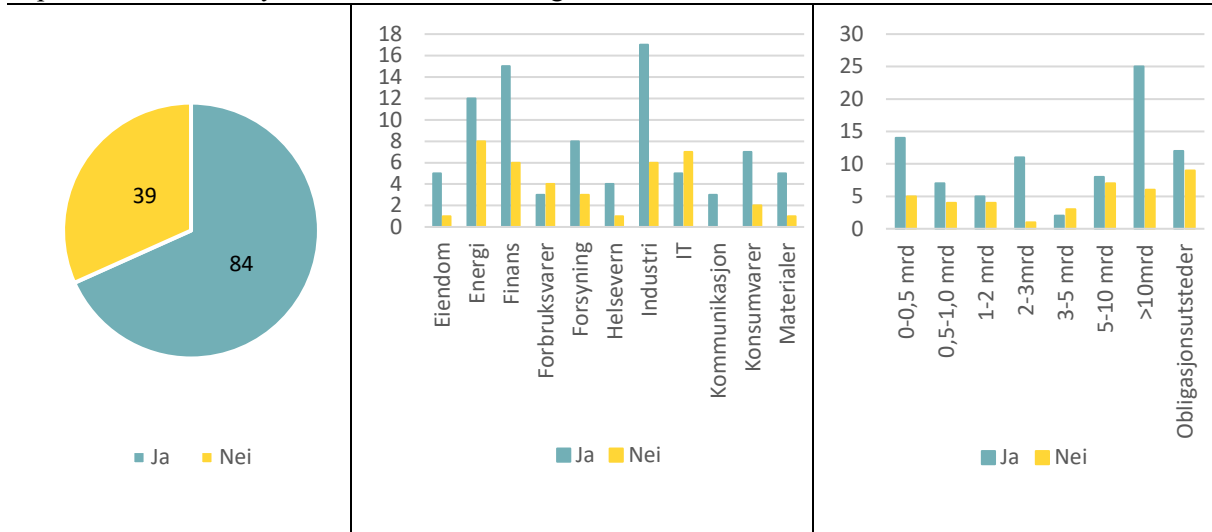
Det er 62 foretak (32 %) som oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot samtlige av de tre områdene, og av disse er 48 aksjeutstedere, 3 egenkapitalutstedere og 11 er rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot samtlige områder, er konsumvarer (100 %), etterfulgt av forsyning (50 %). Helsevern (7 %), eiendom (11 %) og finans (19 %) har lavest andel.

Av de 62 foretakene som oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot samtlige områder, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (69 %) og lavest for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (13 %) og 2–3 mrd. NOK (15 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 38 %. 14 av 21 OBX-foretak oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot både miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon.

Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), er det 61 foretak (39 %) som oppgir at de har KPI-er knyttet opp mot samtlige områder.

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «nei» på spørsmål 2.1), er det 1 foretak som oppgir at de likevel benytter KPI-er som dekker samtlige områder.

Spørsmål 2.23: Er styret involvert i beslutninger om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket?

Dette spørsmålet ble stilt til de 123 foretakene som oppgir at de har KPI-er som dekker noen av områdene miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø og/eller overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon (har svart «ja» på ett eller flere alternativer i spørsmål 2.22). 84 foretak (68 %) oppgir at de involverer styret i beslutninger om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket, mens 39 foretak (32 %) ikke involverer styret i dette. Av de foretakene som involverer styret, er 65 aksjeutstedere, 7 egenkapitalutstedere og 12 rene obligasjonsutstedere.

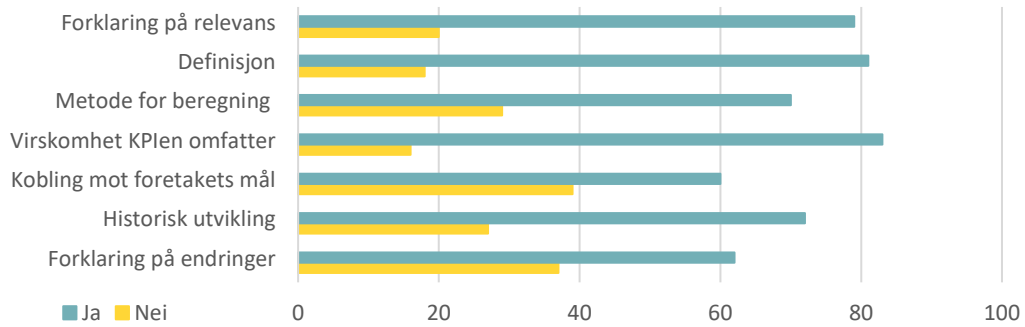
Bransjene som har høyest andel foretak som oppgir at de involverer styret, er kommunikasjon (100 %), eiendom (83 %) og materialer (83 %), mens IT (42 %) og forbruksvarer (43 %) har lavest andel.

Av de 84 foretakene som oppgir at de involverer styret, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi på 2–3 mrd. NOK (92 %), etterfulgt av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (81 %). Andelen er lavest for foretak med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (40 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 57 %. 16 av 19 OBX-foretak oppgir at involverer styret i beslutninger om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket.

Av de 99 foretakene som oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering (har svart «ja» på spørsmål 2.21), er det 67 foretak, inkludert 16 OBX-foretak, som oppgir at de involverer styret i beslutninger om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket (har svart «ja» på spørsmål 2.23).

Av de 36 foretakene som oppgir at de *ikke* rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «nei» på spørsmål 2.1), er det 10 foretak som oppgir at de involverer styret i beslutninger om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket (har svart «ja» på spørsmål 2.23). Det er ingen OBX-foretak blant disse.

Spørsmål 2.24: Har foretaket gjort rede for følgende ved bruk av KPI-er:

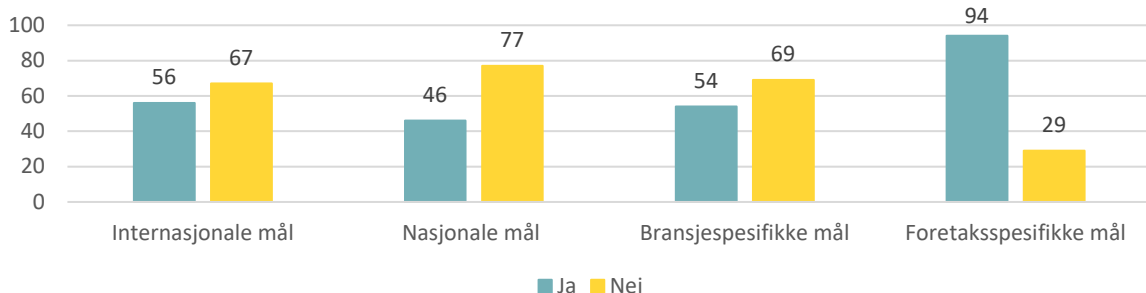

Dette spørsmålet ble stilt til de 99 foretakene som oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering (har svart «ja» på spørsmål 2.21). 79 foretak (80 %) oppgir at de har forklart hvorfor KPI-ene de benytter er relevante, 81 foretak (82 %) oppgir at de har definert benyttede KPI-er, 70 foretak (71 %) oppgir at de har gjort rede for metode for beregning av, og forutsetninger for, benyttede KPI-er, 83 foretak (84 %) oppgir at de har beskrevet hvilken del av virksomheten som inngår i beregnet KPI, 60 foretak (61 %) oppgir at de har beskrevet hvordan hver KPI er knyttet mot foretakets mål, 72 foretak (73 %) oppgir at de har gjort rede for historisk utvikling i KPI-er, og 62 foretak (63 %) oppgir at de har forklart endringer i beregning av, og forutsetninger, for benyttede KPI-er. Samlet oppgir altså flertallet av de 99 foretakene som besvarte spørsmålet, at de har gitt gode redegjørelser for KPI-ene sine.

Det er 43 foretak (43 %) som oppgir at de har gjort rede for samtlige områder, og av disse er 35 aksjeutstedere, 1 egenkapitalutsteder og 7 er rene obligasjonsutstedere. Bransjer som har høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for samtlige områder, er kommunikasjon (75 %) og konsumvarer (56 %), mens IT (22 %) og forsyning (33 %) har lavest andel.

Av de 43 foretakene som oppgir at de har gjort rede for samtlige områder, er andelen høyest for de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (67 %), etterfulgt av de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (61 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (13 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 44 %. 9 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for samtlige områder.

Spørsmål 2.25: Har foretaket knyttet egne KPI-er opp mot internasjonale mål, nasjonale mål, bransjespesifikke mål og/eller foretaksspesifikke mål?

Dette spørsmålet ble stilt til de 123 foretakene som oppgir at de har KPI-er som er knyttet opp mot noen av områdene miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø og/eller overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon (har svart «ja» på spørsmål 2.22).

Internasjonale mål

56 foretak (46 %) oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot internasjonale mål, mens 67 foretak (54 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de 56 foretakene som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot internasjonale mål, er 41 aksjeutstedere, 4 egenkapitalutstedere og 11 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot internasjonale mål, er konsumvarer (89 %), materialer (67 %) og kommunikasjon (67 %), mens forbruksvarer (14 %) og helsevern (20 %) har lavest andel.

Av de 56 foretakene som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot internasjonale mål, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (77 %), og den er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (9 %) og 2–3 mrd. NOK (17 %). For de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen 26 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 52 %. 14 av 19 OBX-foretak oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot internasjonale mål.

Nasjonale mål

46 foretak (37 %) oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot nasjonale mål, mens 77 foretak (63 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de 46 foretakene oppgir at har knyttet KPI-er opp mot nasjonale mål, er 32 aksjeutstedere, 4 egenkapitalutstedere og 10 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer som har høyest andel foretak som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot nasjonale mål, er konsumvarer (78 %), kommunikasjon (67 %), eiendom (50 %) og materialer (50 %), mens IT (8 %) har lavest andel.

Av de 46 foretakene som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot nasjonale mål, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (61 %), og den er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (9 %) og for de nest største foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (13 %). For de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen på 32 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 48 %. 10 av 19 OBX-foretak oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot nasjonale mål.

Bransjespesifikke mål

54 foretak (44 %) oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot bransjespesifikke mål, mens 69 foretak (56 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de 54 foretakene som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot bransjespesifikke mål, er 37 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 11 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot bransjespesifikke mål, er konsumvarer (67 %), forsyning (55 %), eiendom (50 %) og energi (50 %), mens helsevern (20 %) har lavest andel.

Av de 54 foretakene som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot bransjespesifikke mål, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (60 %), etterfulgt av de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (52 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 2–3 mrd. NOK (25 %). For de aller minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen 42 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 52 %. 11 av 21 OBX-foretak oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot bransjespesifikke mål.

Foretaksspesifikke mål

94 foretak (76 %) oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot foretaksspesifikke mål, mens 29 foretak (24 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Bransjespesifikke mål er dermed det som oppgis som hyppigst benyttet, og av de 94 foretakene som oppgir at de benytter slike mål, er 70 aksjeutstedere, 9 egenkapitalutstedere og 15 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har knyttet KPI-ene sine opp mot foretaksspesifikke mål, er kommunikasjon og konsumvarer, der samtlige foretak har gjort dette, etterfulgt av eiendom (83 %), IT (83 %) og materialer (83 %). Forbruksvarer (43 %) har lavest andel.

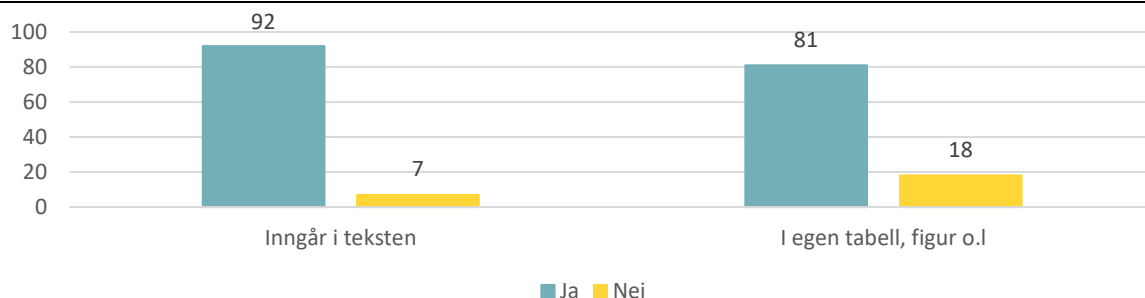
Av de 94 foretakene som oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot foretaksspesifikke mål, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (100 %), etterfulgt av de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (90 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi 1–3 mrd. NOK (56 %). For de aller minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen 68 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 71 %. 18 av 19 OBX-foretak oppgir at de har knyttet KPI-ene sine opp mot foretaksspesifikke mål.

Resultatene fra spørsmål 2.24 kan indikere at flere foretak synes det er utfordrende å gjøre rede for hvordan KPI-er er knyttet mot foretakets mål (kun 60 av 99 foretak oppgir at de har gjort dette). Samtidig viser resultatene fra spørsmål 2.25 at flertallet av foretakene oppgir at de har knyttet KPI-er opp mot foretaksspesifikke mål (94 av 121 foretak oppgir at de har gjort dette). Dette kan tyde på at flere av foretakene har knyttet KPI-er opp mot foretaksspesifikke mål, men at de ikke har gjort rede for hvordan dette er gjort i sin bærekraftsrapportering. Sammenstilt med spørsmål 2.24 ser vi også at det er 9 foretak som har svart «nei» på spørsmål 2.25 (knytter ikke egne KPI-er opp mot foretaksspesifikke mål), samtidig som de har svart «ja» på spørsmål 2.24 (beskriver hvordan hver KPI er knyttet opp mot foretakets mål). Dette er inkonsistent. Det er ingen OBX-foretak blant disse 9 foretakene.

Foretak som ikke har knyttet KPI-er opp mot konkrete mål

21 foretak (17 %) oppgir at de *ikke* har knyttet KPI-er opp mot konkrete mål, og av disse er 18 aksjeutstedere, 1 egenkapitalutsteder og 2 rene obligasjonsutstedere. Det er 1 OBX-foretak som ikke knytter KPI-er opp mot verken internasjonale, nasjonale, bransjespesifikke eller foretaksspesifikke mål.

Spørsmål 2.26: Hvordan har foretaket presentert KPI-ene?

Dette spørsmålet ble stilt til de 99 foretakene som oppgir at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering (har svart «ja» på spørsmål 2.21). 75 foretak (76 %) oppgir at de har presentert KPI-ene *både* som en del av teksten og ved hjelp av tabeller eller figurer. 17 foretak (17 %) oppgir at de har presentert KPI-ene utelukkende som en del av teksten, og 6 foretak (6 %) oppgir at de har presentert KPI-ene utelukkende ved hjelp av figurer og tabeller.

1 foretak (1 %) har oppgitt at de verken har presentert KPI-er som en del av teksten eller i egen tabell/figur, dette til tross for at foretaket har oppgitt at de har benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering (har svart «ja» på spørsmål 2.21). Dette er inkonsistent.

Oppsummering av delkapittel

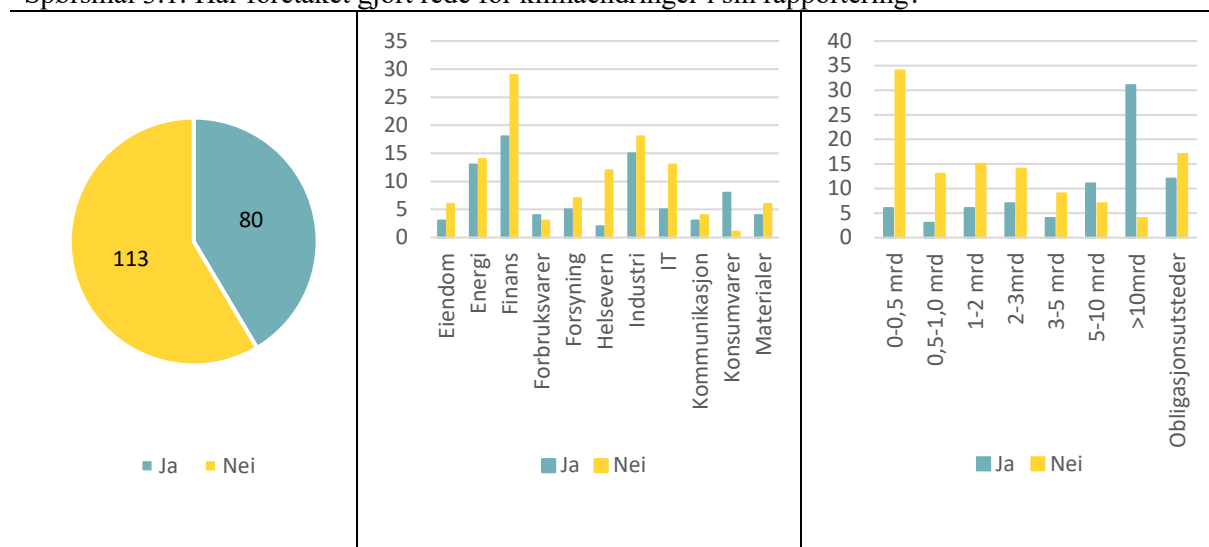
Av de 157 foretakene som oppgir at de rapporterer bærekraftsinformasjon (har svart «ja» på spørsmål 2.1), har 23 foretak (15 %), inkludert 7 OBX-foretak, svart «ja» på alle spørsmålene knyttet KPI-er relatert til bærekraft. Av de foretakene som har denne svarkombinasjonen, er 18 aksjeutstedere, ingen egenkapitalbevisutstedere og 5 rene obligasjonsutstedere. Dette innebærer at de oppgir at de har

- benyttet KPI-er i sin bærekraftsrapportering (spørsmål 2.21),
- KPI-er som er knyttet opp mot miljø, sosiale forhold og arbeidsmiljø, og overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon (spørsmål 2.22),
- involvert styret i beslutninger om hvilke KPI-er som er relevante for foretaket (spørsmål 2.23),
- gjort rede for bruk av KPI-er (spørsmål 2.24)
 - o forklaring på hvorfor KPI-ene som benyttes er relevante
 - o definisjon av benyttede KPI-er
 - o metode for beregning av, og forutsetninger for, benyttede KPI-er
 - o beskrivelse av hvilken del av virksomheten som inngår i beregnet KPI
 - o beskrivelse av hvordan hver KPI er knyttet mot foretakets mål
 - o historisk utvikling i KPI-er
 - o forklaring på endringer i beregning av, og forutsetninger for, benyttede KPI-er,
- knyttet egne KPI-er opp mot internasjonale, nasjonale, bransjespesifikke og/eller foretaksspesifikke mål (spørsmål 2.25).

Konsumvarer (56 %) og kommunikasjon (43 %) er bransjer som skiller seg positivt ut, mens i bransjene eiendom, forbruksvarer og helsevern er det ingen foretak som har denne svarkombinasjonen. Foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (41 %) har høyest andel av denne svarkombinasjonen, etterfulgt av rene obligasjonsutstedere (24 %). Blant foretakene med markedsverdi 0,5–1 mrd. NOK, 1–2 mrd. NOK og 3–5 mrd. NOK er det ingen foretak med denne svarkombinasjonen.

RAPPORTERING AV KLIMARISIKO

Spørsmål 3.1: Har foretaket gjort rede for klimaendringer i sin rapportering?

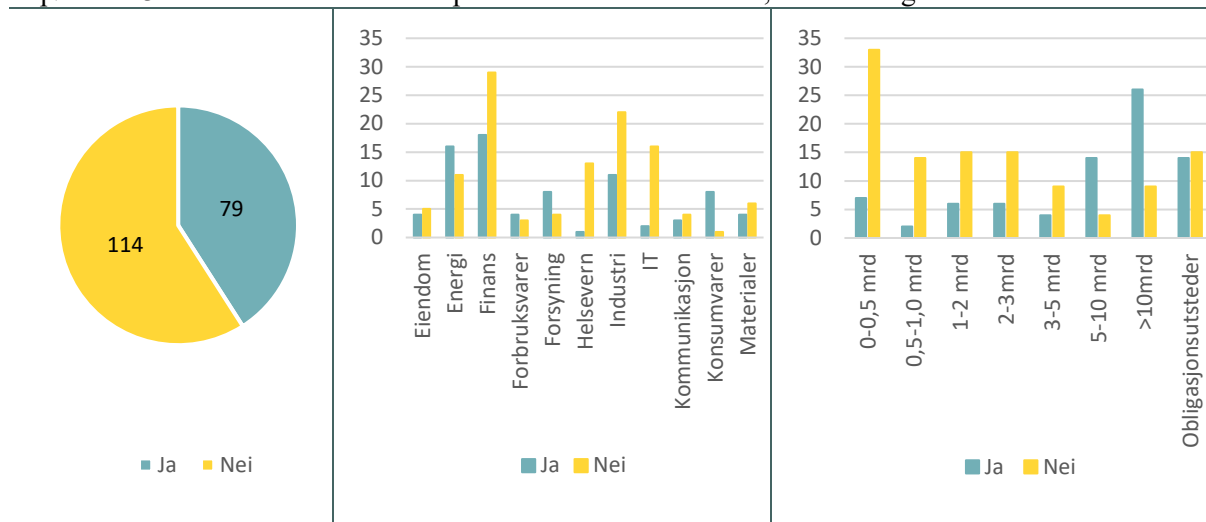
Dette spørsmålet ble stilt til samtlige respondenter (193 foretak). 80 foretak (41 %) oppgir at de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering, mens 113 foretak (59 %) oppgir at de ikke har gjort rede for dette. Av de foretakene som oppgir at de har gjort rede for klimaendringer, er 61 aksjeutstedere, 7 egenkapitalutstedere og 12 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering, er konsumvarer (89 %) etterfulgt av forbruksvarer (57 %), mens helsevern (14 %) og IT (28 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering, er trenden at den prosentvise andelen øker, jo høyere markedsverdi foretakene har. 89 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK, oppgir at de har gjort rede for klimaendringer, mens andelen er 15 % for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 41 %. 19 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering.

Risikovurdering relatert til klima

Spørsmål 3.2: Har foretaket etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige respondenter (193 foretak). Med stadig økende søkelys på klima anser Finanstilsynet det som en mulighet at foretak kan ha etablert prosesser for dette, selv om de ikke rapporterer bærekraftsinformasjon eller klimainformasjon eksternt. 79 foretak (41 %) oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko, mens 114 foretak (59 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har etablert slike prosesser, er 59 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 14 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko, er konsumvarer (89 %), etterfulgt av forsyning (67 %), energi (59 %) og forbruksvarer (57 %). Helsevern (7 %) og IT (11 %) har lavest andel.

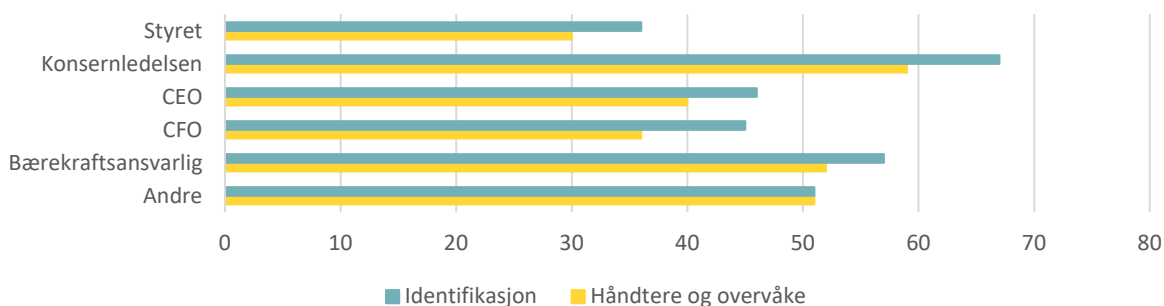
Av foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko, er trenden at den prosentvise andelen øker, jo høyere markedsverdi foretakene har. 74 % av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK, oppgir at de har gjort rede for klimaendringer, mens andelen er 18 % for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 48 %. 16 av 21 OBX-foretak oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko.

Hvis vi sammenstiller dette spørsmålet med om foretaket har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering (spørsmål 3.1), ser vi at det er 63 foretak (33 %) som oppgir at de både har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (har svart «ja» på spørsmål 3.2) og at de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering (har svart «ja» på spørsmål 3.1). Bransjer med høyest andel foretak med denne svarkombinasjonen, er konsumvarer (89 %), mens helsevern (7 %) og

IT (11 %) har lavest andel. For øvrige bransjer ligger andelen på 30–44 %. Ser vi på markedsverdi er andelen foretak med denne svarkombinasjonen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (74 %) og lavest for foretakene med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (8 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen på 31 %. 15 av 21 OBX-foretak oppgir at de både har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering og at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko.

Det er 17 foretak som oppgir at de har gjort rede for klimaendringer i sin rapportering (har svart «ja» på spørsmål 3.1), men som ikke har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (har svart «nei» på spørsmål 3.2). 4 av 21 OBX-foretak har denne svarkombinasjonen.

Spørsmål 3.3 og 3.4: Hvilke nivåer hos foretaket er involvert i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko?

Spørsmål 3.3 og 3.4 ble stilt til de 79 foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (har svart «ja» på spørsmål 3.2).

Styret

Av de 79 foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (har svart «ja» på spørsmål 3.2), er det 36 foretak (46 %) som oppgir at de har involvert styret i arbeidet med å identifisere klimarisiko, og 30 foretak (38 %) som oppgir at de har involvert styret i arbeidet med å håndtere og overvåke klimarisiko. 23 foretak (29 %) oppgir at de har involvert styret i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko

Bransjer med høyest grad av styreinvolvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisikoer er kommunikasjon, der samtlige foretak også har involvert styret, etterfulgt av konsumvarer (38 %), finans (33 %) og energi (31 %). I bransjene forbruksvarer, helsevern, IT og materialer er det ingen foretak med denne svarkombinasjonen.

Det er ingen trend å spore knyttet til styrets involvering og markedsverdi. Foretakene som har høyest grad av styreinvolvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko, er de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (54 %), etterfulgt av foretakene med markedsverdi på 2–3 mrd. NOK (50 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK og 3–5 mrd. NOK, der ingen foretak har denne svarkombinasjonen. For rene obligasjonsutstedere er andelen på 14 %. 8 av 16 OBX-foretak oppgir at styret er involvert i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko.

Konsernledelsen

Av de 79 foretakene som oppgir at de har etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (har svart «ja» på spørsmål 3.2), er det 67 foretak (85 %) som oppgir at de har involvert konsernledelsen i arbeidet med å identifisere klimarisiko, og 59 foretak (75 %) som oppgir at de har involvert konsernledelsen i arbeidet med å håndtere og overvåke klimarisiko. 58 foretak (73 %) oppgir at de har involvert konsernledelsen i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko.

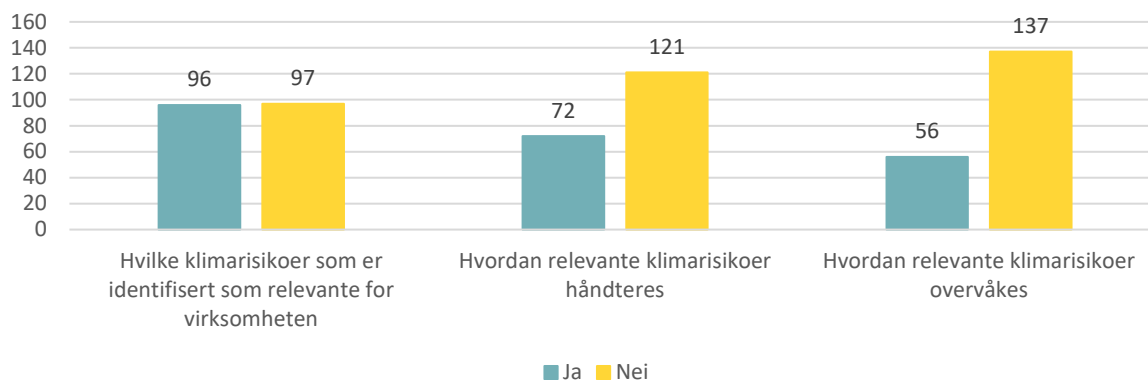
I bransjene eiendom, helsevern, kommunikasjon og materialer, oppgir samtlige foretak at de har involvert styret i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko. Finans (44 %) og IT (50 %) har lavest andel.

Det er ingen trend å spore knyttet til konsernledelsens involvering og markedsverdi. Foretakene som har høyest grad av involvering fra konsernledelsen i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko, er de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (86 %), etterfulgt av de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (81 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (50 %) og 2–3 mrd. NOK (50 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 64 %. 12 av 16 OBX-foretak oppgir at konsernledelsen er involvert i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko.

Øvrig nøkkelpersonell

Kartleggingen viser at også nøkkelpersonell som bærekraftsansvarlig, CEO³⁰ og CFO³¹ har en høy grad av involvering i arbeidet med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko.

Spørsmål 3.5: Har foretaket gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 96 foretak (50 %) oppgir at de har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for foretaket, 72 foretak (37 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan slike risikoer håndteres og 56 foretak (29 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan slike risikoer overvåkes.

Det er 96 foretak (50 %) som oppgir at de *ikke* har gjort rede for noen av punktene, og av disse er 69 aksjeutstedere, 14 egenkapitalutstedere og 13 rene obligasjonsutstedere. 1 av 21 OBX-foretak oppgir at de ikke har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes.

Det er 55 foretak (28 %) som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, og av disse er 43 aksjeutstedere, 3 egenkapitalbevisutstedere og 9 rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes, er konsumvarer (56 %) og forsyning (50%), mens helsevern (7 %), IT (17 %) og industri (18 %) har lavest andel.

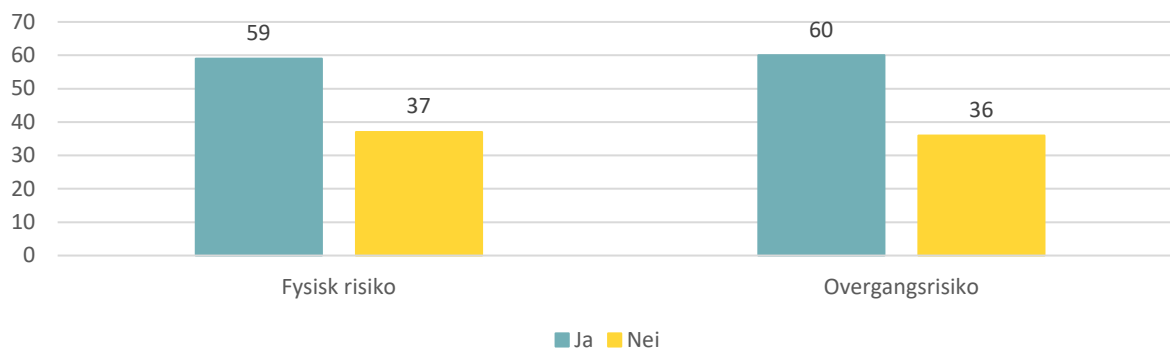
Av de 55 foretakene som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (66 %), og lavest for foretakene med markedsverdi

³⁰ Chief Executive Officer

³¹ Chief Financial Officer

på 3–5 mrd. NOK (8 %). For de aller minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen 15 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 31 %. 13 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes.

Spørsmål 3.6: Har foretaket gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko eller overgangsrisiko?

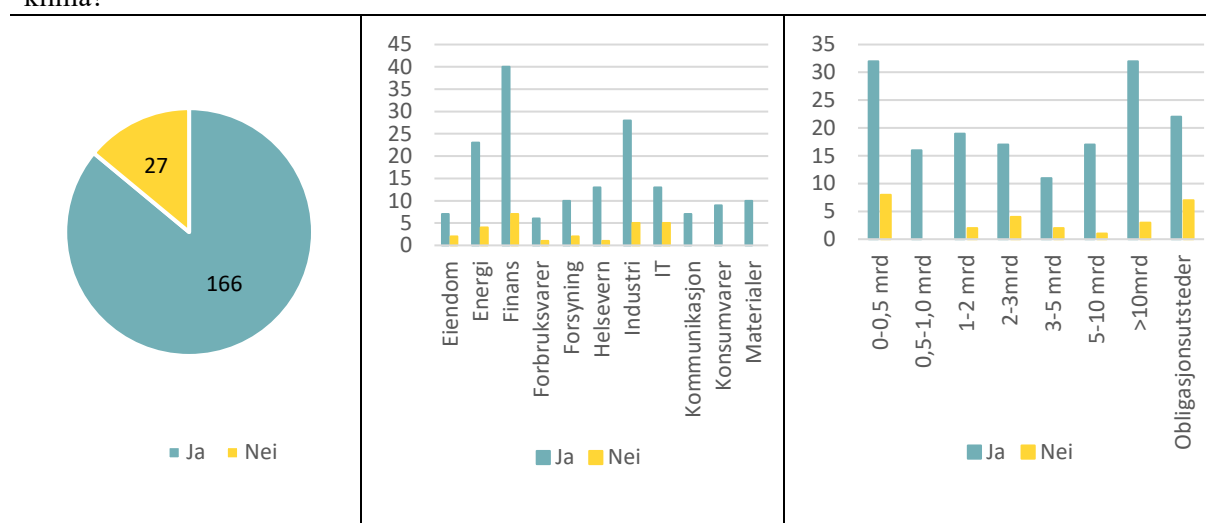
Dette spørsmålet ble stilt til de 96 foretakene som oppgir at de har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten (har svart «ja» på spørsmål 3.5). 59 foretak (61 %) oppgir at de har gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko og 60 foretak (63 %) oppgir at de har gjort rede for om identifisere klimarisikoer knytter seg til overgangsrisiko.

Det er 30 foretak (31 %) som oppgir at de *ikke* har gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko eller overgangsrisiko, og av disse er 25 aksjeutstedere, 4 egenkapitalutstedere og 1 ren obligasjonsutsteder. 4 av 21 OBX-foretak oppgir at de ikke har gjort rede dette.

Det er 53 foretak (55 %) som oppgir at de både har gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko og overgangsrisiko, og av disse er 39 aksjeutstedere, 2 egenkapitalutstedere og 12 rene obligasjonsutstedere. I bransjen konsumvarer, oppgir samtlige foretak at de har gjort rede for om identifiserte risikoer knytter seg til fysisk risiko og overgangsrisiko. Forsyning (88 %), materialer (75 %) og finans (70 %) har også relativt høy andel av denne svarkombinasjonen, mens IT (13 %) og helsevern (20 %) har lavest andel.

Av de 53 foretakene som oppgir at de både har gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko og overgangsrisiko, er andelen høyest for rene obligasjonsutstedere (80 %). For foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK, er andelen 74 %, etterfulgt av foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (69 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (14 %), 1–2 mrd. NOK (13 %) og 3–5 mrd. NOK (17 %). 14 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko og overgangsrisiko.

Spørsmål 3.7: Har foretaket gjort rede for hvordan dets virksomhet påvirker ytre miljø, herunder klima?

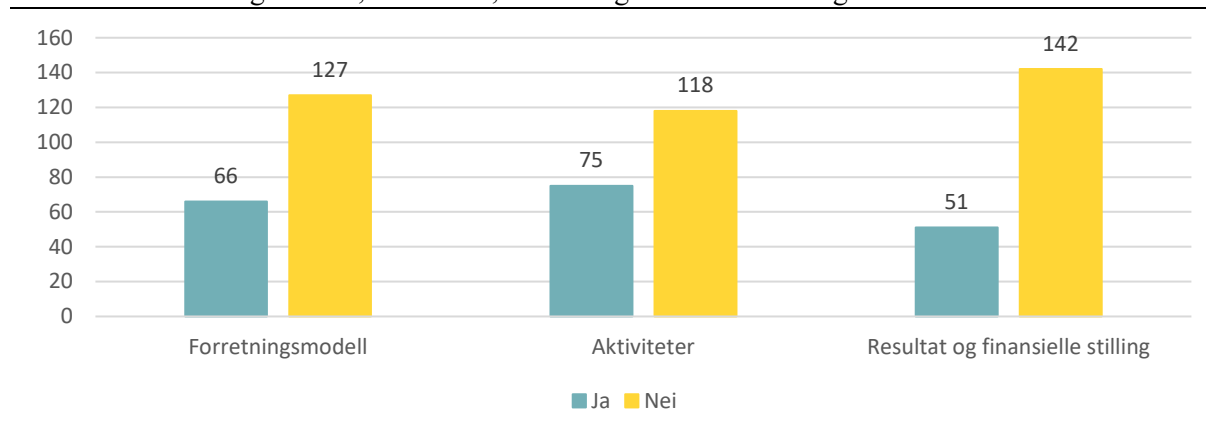

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 166 foretak (86 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan dets virksomhet påvirker ytre miljø, herunder klima, mens 27 foretak (14 %) oppgir at de ikke har gjort rede for dette. Den høye andelen av svaralternativ «ja», kan sannsynligvis knyttes til den typiske omtalen i årsberetningen av at foretaket ikke forurensrer ytre miljø. Av de foretakene som oppgir at de har gjort rede for hvordan dets virksomhet påvirker ytre miljø, er 128 aksjeutstedere, 16 egenkapitalutstedere og 22 rene obligasjonsutstedere.

I bransjene kommunikasjon, konsumvarer og materialer oppgir samtlige foretak at de har gjort rede for hvordan virksomheten påvirker ytre miljø. IT (72 %) og eiendom (78 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har gjort rede for hvordan virksomheten påvirker ytre miljø, er andelen høyest blant de nest minste foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK, der samtlige foretak oppgir at de har gjort rede for dette. De største og nest største foretakene med markedsandel på 5–10 mrd. NOK og over 10 mrd. NOK følger like bak (94 %), mens andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 2–3 mrd. NOK (76 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 76 %. 19 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for hvordan virksomheten påvirker ytre miljø, herunder klima.

Spørsmål 3.8: Har foretaket gjort rede for hvordan klimarisiko her eller kan ha innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultat og finansielle stilling?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 66 foretak (34 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell,

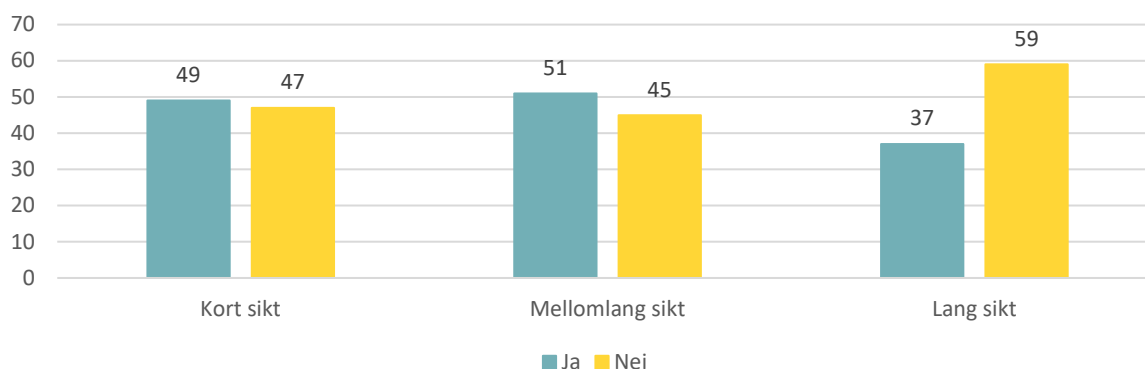
75 foretak (39 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets aktiviteter, og kun 51 foretak (26 %) oppgir at de har gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets resultat og finansielle stilling.

Det er 108 foretak (56 %) som oppgir at de *ikke* har gjort rede for noen av punktene, og av disse er 78 aksjeutstedere, 14 egenkapitalutstedere og 16 rene obligasjonsutstedere. 4 av 21 OBX-foretak oppgir at de ikke har gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultat og finansielle stilling.

Det er 44 foretak (23 %) som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, og av disse er 35 aksjeutstedere, 1 egenkapitalbevisutsteder og 8 rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultat og finansielle stilling, er konsumvarer (44 %) og forbruksvarer (43 %). Kommunikasjon (0 %) og IT (6 %) har lavest andel.

Av de 44 foretakene som oppgir at de har gjort rede for samtlige punkter, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (46 %), og lavest for foretakene med markedsverdi på 1–2 mrd. NOK (5 %). For de aller minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK er andelen 15 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 28 %. 8 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultat og finansielle stilling.

Spørsmål 3.9: Har foretaket angitt tidshorison for identifiserte klimarisikoer?

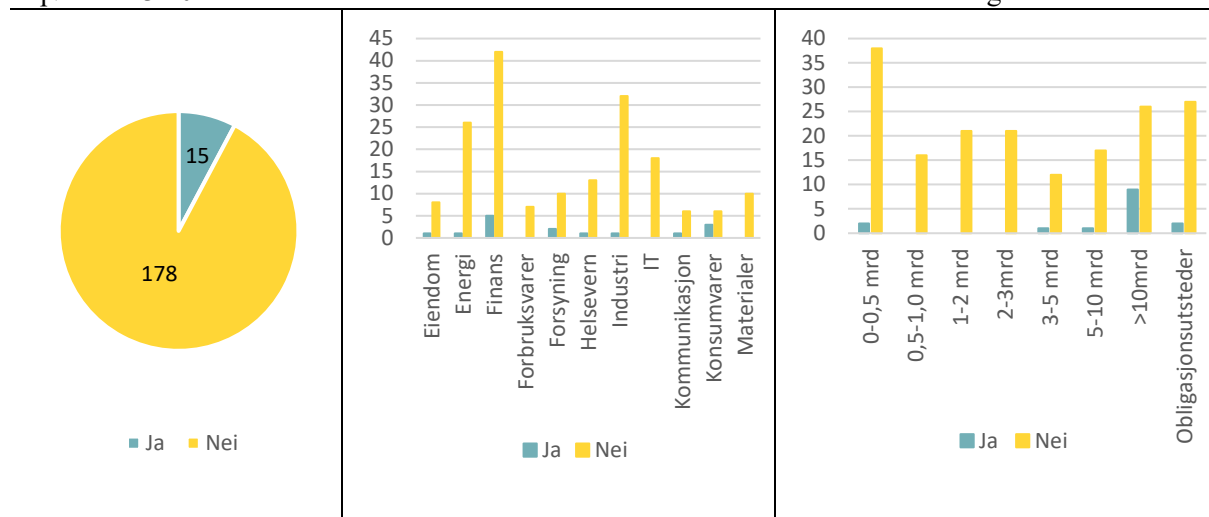
Dette spørsmålet ble stilt til de 96 foretakene som oppgir at de har gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten (har svart «ja» på spørsmål 3.5). Det er 49 foretak (51 %) som oppgir at de har angitt tidshorison for identifiserte klimarisikoer på kort sikt, 51 foretak (53 %) oppgir at de har angitt tidshorison på mellomlang sikt, og 37 foretak (39 %) oppgir at de har angitt tidshorison på lang sikt.

Det er 41 foretak (43 %) som oppgir at de *ikke* har angitt tidshorison for identifiserte klimarisikoer, og av disse er 34 aksjeutstedere, 3 egenkapitalutstedere og 4 rene obligasjonsutstedere. 9 av 20 OBX-foretak oppgir at de ikke har angitt tidshorison.

33 foretak (34 %) oppgir at de har angitt tidshorison for samtlige punkter, og av disse er 25 aksjeutstedere, 2 egenkapitalutstedere og 6 rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har angitt tidshorison for identifiserte klimarisikoer både på kort, mellomlang og lang sikt, er eiendom (67 %), materialer (50 %) og finans (40 %), mens konsumvarer (14 %), helsevern (20 %) og forbruksvarer (20 %) har lavest andel.

Av de 33 foretakene som oppgir at de har angitt tidshorisont for samtlige punkter, er andelen høyest for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (48 %), etterfulgt av foretakene med markedsverdi på 2–3 mrd. NOK (38 %) og 5–10 mrd. NOK (43 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK og 3–5 mrd. NOK, der ingen foretak har denne svarkombinasjonen. For de aller minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK, er andelen 33 %, og for rene obligasjonsutstedere er andelen 40 %. 7 av 20 OBX-foretak oppgir at de har angitt tidshorisont for identifiserte klimarisikoer på kort, mellomlang og lang sikt.

Spørsmål 3.10: Har foretaket kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. Kun 15 foretak (8 %) oppgir at de har kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer, mens 178 foretak (92 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer, er 13 aksjeutstedere, ingen egenkapitalutstedere og 2 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer, er konsumvarer (33 %) og forsyning (17 %), mens andelen er null for bransjene forbruksvarer, IT og materialer.

Av foretakene som oppgir at de har kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (26 %), mens andelen er null for foretak med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK, 1–2 mrd. NOK og 2–3 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 7 %. 4 av 21 OBX-foretak oppgir at de har kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer.

Oppsummering av delkapittel

Av de 193 foretakene som var del av kartleggingen, har 8 foretak (4 %), inkludert 3 OBX-foretak, svart «ja» på alle de åtte spørsmålene knyttet til vurdering og rapportering av klimarisiko. Av de foretakene som har denne svarkombinasjonen, er 6 aksjeutstedere, ingen egenkapitalbevisutstedere og 2 rene obligasjonsutstedere. Dette innebærer at de oppgir at de har:

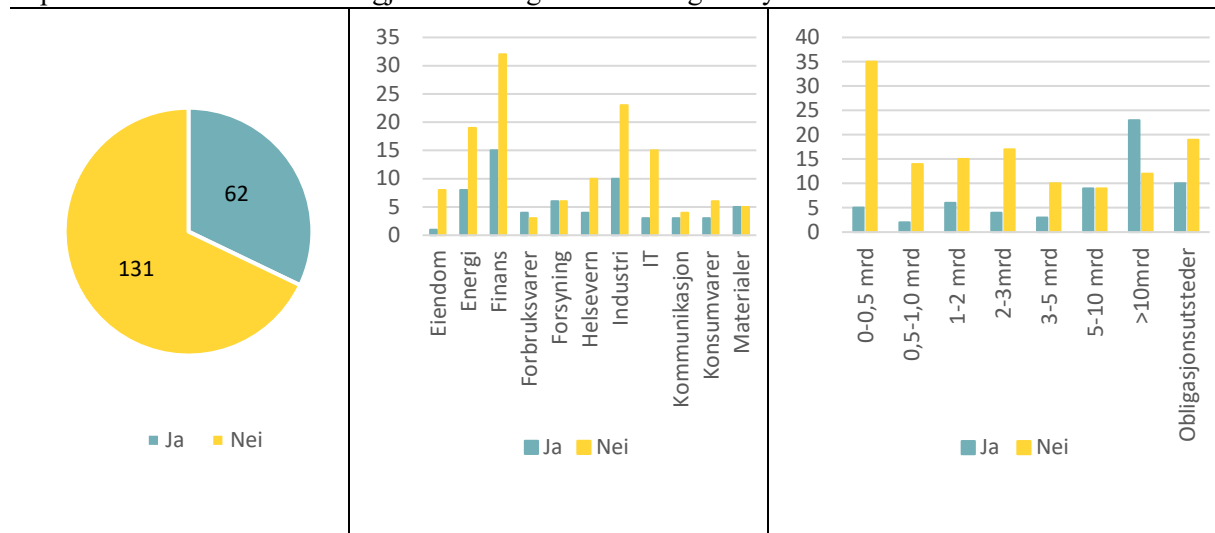
- etablert prosesser for å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (spørsmål 3.2),
- involvert styret og/eller ledelsen i prosessen med å identifisere, håndtere og overvåke klimarisiko (spørsmål 3.3 og 3.4),
- gjort rede for hvilke klimarisikoer som er identifisert som relevante for virksomheten, og hvordan slike risikoer håndteres og overvåkes (spørsmål 3.5),
- gjort rede for om identifiserte klimarisikoer knytter seg til fysisk risiko og overgangsrisiko (spørsmål 3.6),

- gjort rede for hvordan foretakets virksomhet påvirker ytre miljø, herunder klima (spørsmål 3.7),
- gjort rede for hvordan klimarisiko har, eller kan ha, innvirkning på foretakets forretningsmodell, aktiviteter, resultater og finansielle stilling (spørsmål 3.8),
- angitt tidshorison for identifiserte klimarisikoer på kort, mellomlang og lang sikt (spørsmål 3.9),
- kvantifisert finansielle konsekvenser av klimaendringer (spørsmål 3.10).

Forsyning (17 %) og konsumvarer (11 %) er bransjer som skiller seg positivt ut, mens ingen foretak innen eiendom, forbruksvarer, helsevern, IT, kommunikasjon og materialer har denne svarkombinasjonen. Når det gjelder markedsverdi er denne svarkombinasjonen kun representert hos de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (17 %) og rene obligasjonsutstedere (7 %).

Vesentlighet og klimarisiko

Spørsmål 3.11: Har foretaket gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte klimarisikoer?

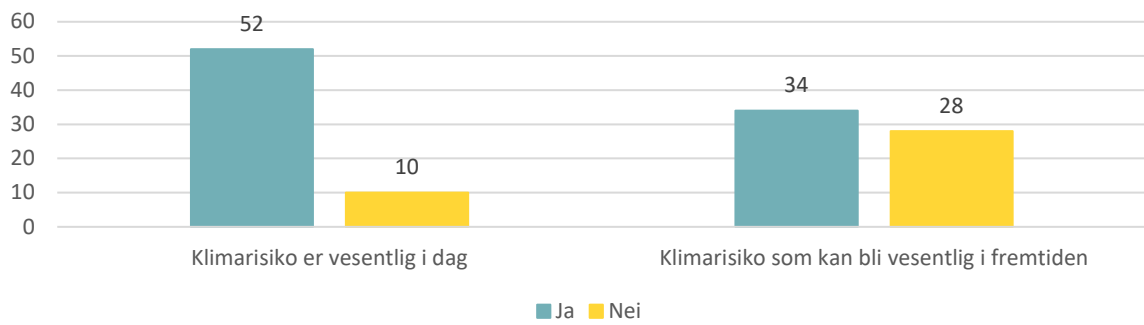

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 62 foretak (32 %) oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte klimarisikoer, mens 131 foretak (68 %) oppgir at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger, er 48 aksjeutstedere, 4 egenkapitalutstedere og 10 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte klimarisikoer, er forbruksvarer (57 %), forsyning (50 %) og materialer (50 %), mens eiendom (11 %) og IT (17 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de gjort vesentlighetsvurderinger, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (66 %) og 5–10 mrd. NOK (50 %), mens andelen er lavest for de minste foretakene med en markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK og 0,5–1 mrd. NOK (13 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 34 %. 12 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte klimarisikoer.

Spørsmål 3.12: Har foretaket gjort rede for følgende:

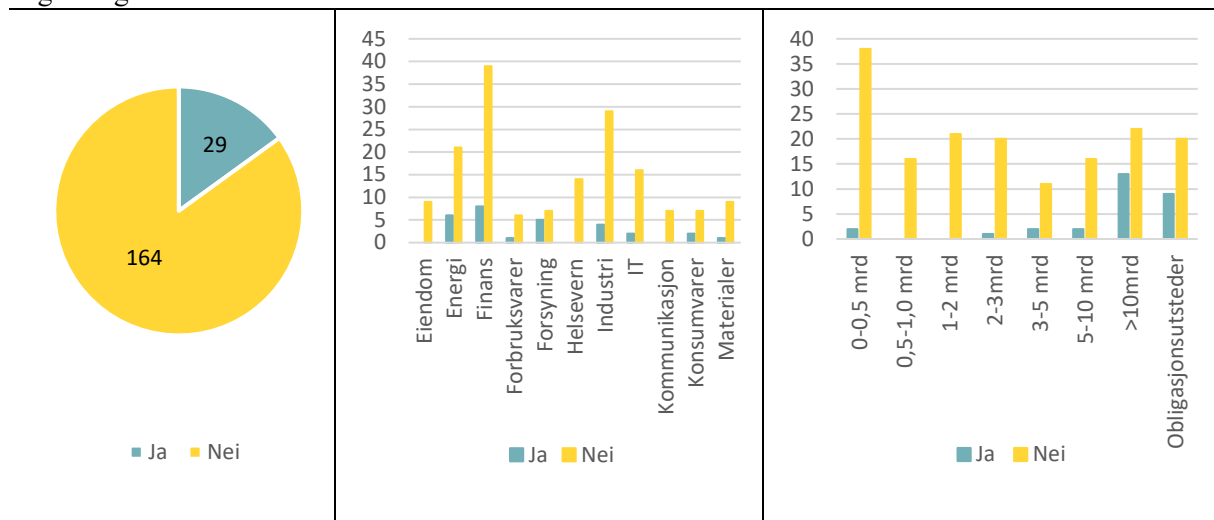

Dette spørsmålet ble stilt til de 62 foretakene som oppgir at de har gjort vesentlighetsvurderinger knyttet til identifiserte klimarisikoer (har svart «ja» på spørsmål 3.11). 52 foretak (84 %) oppgir at de har gjort rede for klimarisiko som er vesentlig for foretaket i dag. 34 foretak (55 %) oppgir at de har gjort rede for både klimarisiko som er vesentlig for foretaket i dag, og klimarisiko som ikke er vesentlig for foretaket i dag, men som kan bli vesentlig i fremtiden. Av de 34 foretakene som har gjort rede for begge deler, er 29 aksjeutstedere, ingen egenkapitalutstedere og 5 rene obligasjonsutstedere.

Av de 34 foretakene som oppgir at de har gjort rede for både klimarisiko som er vesentlig i dag, og klimarisiko som kan bli vesentlig i fremtiden, har eiendom (100%) og konsumvarer (100%) høyest andel, etterfulgt av energi (88 %). Helsevern (0 %) har lavest andel av denne svarkombinasjonen, etterfulgt av forbruksvarer (25 %).

Av de 34 foretakene som oppgir at de har gjort rede for både klimarisiko som er vesentlig i dag, og klimarisiko som kan bli vesentlig i fremtiden, er andelen høyest for de aller minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (80 %). Trenden ellers er at andelen øker med økt markedsverdi, og andelen er 74 % for foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK, mens ingen av de nest minste foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK har denne svarkombinasjonen. For rene obligasjonsutstedere er andelen 50 %. 9 av 12 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for både klimarisiko som er vesentlig i dag, og klimarisiko som ikke er vesentlig i dag, men som kan bli vesentlig i fremtiden.

Spørsmål 3.13: Har foretaket benyttet scenarioanalyser for å vurdere klimarelaterte risikoer og muligheter?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 29 foretak (15 %) oppgir at de har benyttet scenarioanalyser for å vurdere klimarelaterte risikoer og muligheter, mens 164 foretak (85 %) oppgir

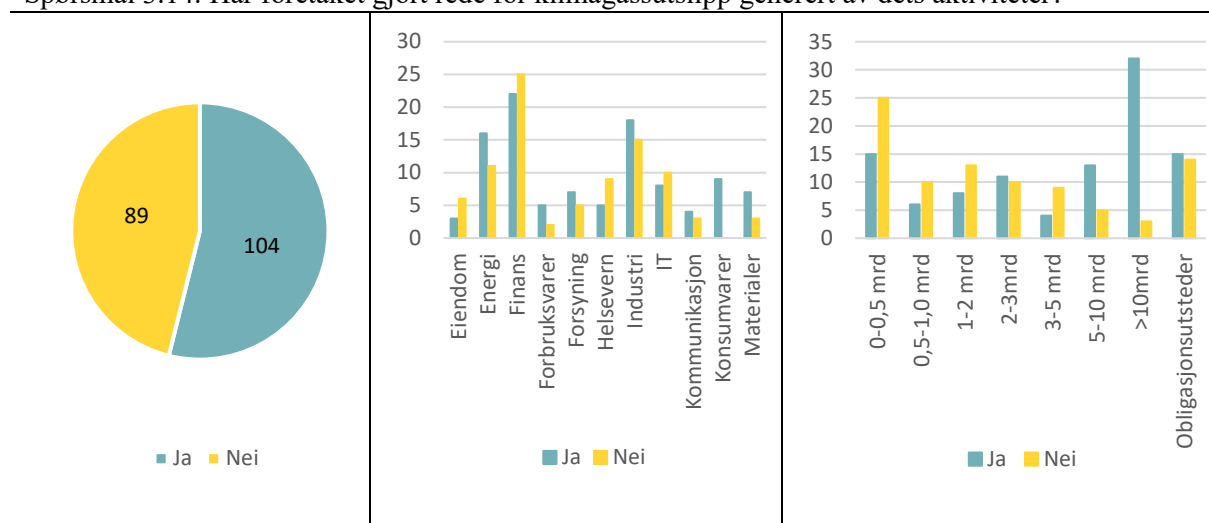
at de ikke har gjort dette. Av de foretakene som oppgir at de har benyttet scenarioanalyser, er 18 aksjeutstedere, 2 egenkapitalutstedere og 9 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har benyttet scenarioanalyser, er forsyning (42 %), energi (22 %) og konsumvarer (22 %), mens andelen er null for eiendom, helsevern og kommunikasjon.

Av foretakene som oppgir at de har benyttet scenarioanalyser, er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (37 %), mens andelen er null for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK og 1–2 mrd. NOK. For rene obligasjonsutstedere er andelen 31 %. 6 av 21 OBX-foretak oppgir at de har benyttet scenarioanalyser for å vurdere klimarelaterte risikoer og muligheter.

Utslipp av klimagasser

Spørsmål 3.14: Har foretaket gjort rede for klimagassutslipp generert av dets aktiviteter?

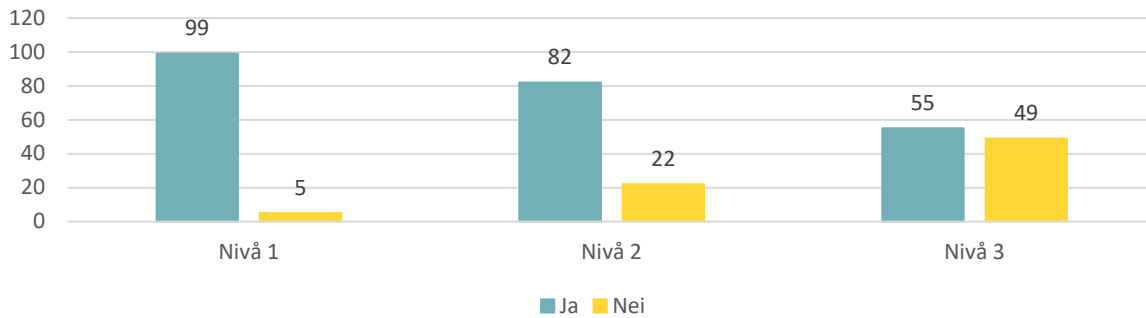

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 104 foretak (54 %) oppgir at de har gjort rede for klimagassutslipp generert av sine aktiviteter, mens 89 foretak (46 %) oppgir at de ikke har gjort rede for dette. Av de foretakene som oppgir at de har gjort rede for klimagassutslipp, er 80 aksjeutstedere, 9 egenkapitalutstedere og 15 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer som skiller seg ut er konsumvarer, der samtlige foretak oppgir å ha gjort rede for klimagassutslipp, etterfulgt av forbruksvarer (71 %). Eiendom (33 %) og helsevern (36 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har gjort rede for klimagassutslipp er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (91 %), etterfulgt av foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (72 %) og 2–3 mrd. NOK (52 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK (31 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 52 %. 20 av 21 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for klimagassutslipp generert av sine aktiviteter.

Spørsmål 3.15: Har foretaket gjort rede for sine klimagassutslipp?³²

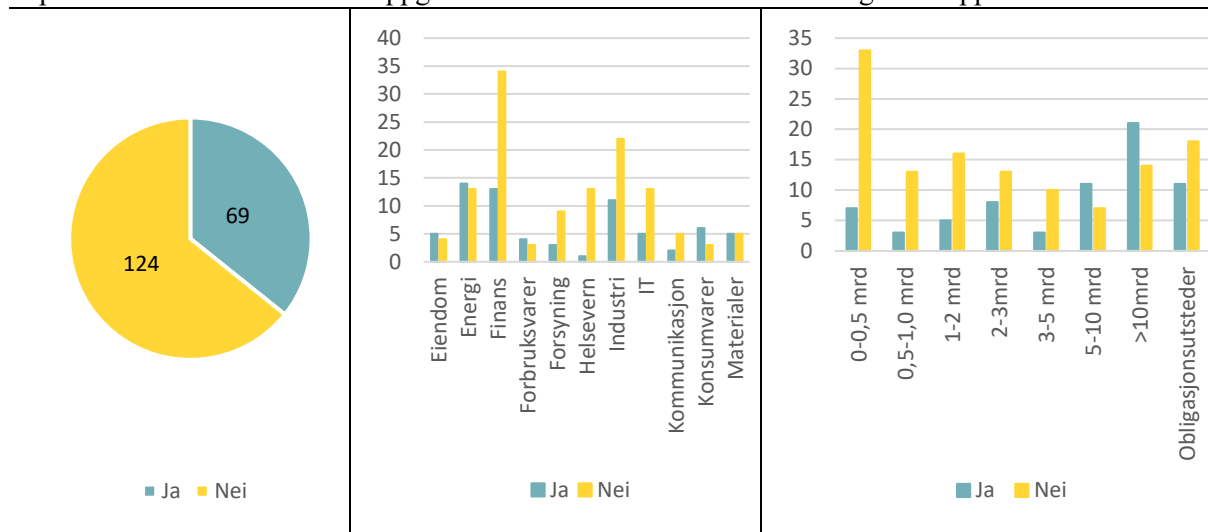

Dette spørsmålet ble stilt til de 104 foretakene som oppgir at de har gjort rede for klimagassutslipp generert av deres aktiviteter (har svart «ja» på spørsmål 3.14). 99 foretak (95 %) oppgir at de har gjort rede for klimagassutslipp på nivå 1, 82 foretak (79 %) har gjort rede for klimagassutslipp på nivå 2, og 55 foretak (53 %) har gjort rede for klimagassutslipp på nivå 3. Det er kun 1 foretak som oppgir at det ikke har gjort rede for noen av nivåene.

Det er 51 foretak (49 %) som oppgir at de har gjort rede for sine klimagassutslipp på samtlige nivåer, og av disse er 32 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 13 rene obligasjonsutstedere. Bransjer med høyest andel foretak med denne svarkombinasjonen, er forsyning (86 %) og kommunikasjon (75 %), mens helsevern (20 %) og IT (25 %) har lavest andel.

Av de 51 foretakene som oppgir at de har gjort rede for sine klimagassutslipp på samtlige nivåer, er andelen høyest for rene obligasjonsutstedere (87 %), etterfulgt av de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (66 %). Blant foretakene med markedsverdi på 3–5 mrd. NOK er det ingen som har gjort rede for klimagassutslipp på samtlige nivåer, mens andelen er på 33 % for de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK. 14 av 20 OBX-foretak oppgir at de har gjort rede for utslipp på nivå 1, nivå 2 og nivå 3.

Spørsmål 3.16: Har foretaket oppgitt konkrete mål for å redusere klimagassutslipp?

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 69 foretak (36 %) oppgir at de har oppgitt konkrete mål for å redusere klimagassutslipp, mens 124 foretak (64 %) oppgir at de ikke har slike mål.

³² Green House Gas Protocol (GHG-protokollen) har delt klimagassutslipp inn i tre nivåer; scope 1, 2 og 3 - i kartleggingen omtalt som nivå 1, 2 og 3.

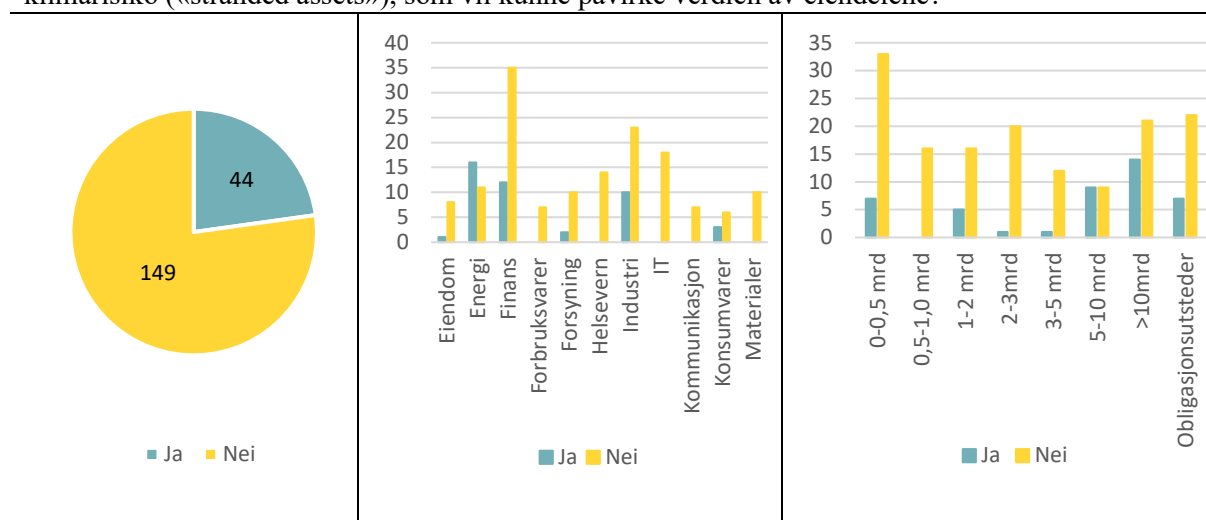
Av de foretakene som oppgir at de har konkrete mål, er 53 aksjeutstedere, 5 egenkapitalutstedere og 11 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har oppgitt konkrete mål for å redusere klimagassutslipp, er konsumvarer (67 %), forbruksvarer (57 %) og eiendom (56 %), mens helsevern (7 %) har lavest andel.

Av foretakene som oppgir at de har oppgitt konkrete mål, er andelen høyest blant de største foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (61 %) og over 10 mrd. NOK (60 %). Andelen er lavest for de minste foretakene med en markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK (18 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 38 %. 16 av 21 OBX-foretak oppgir at de har oppgitt konkrete mål for å redusere klimagassutslipp.

«Stranded assets»

Spørsmål 3.17: Har foretaket eiendeler som er eksponert for vesentlig miljømessig risiko eller klimarisiko («stranded assets»), som vil kunne påvirke verdien av eiendelene?

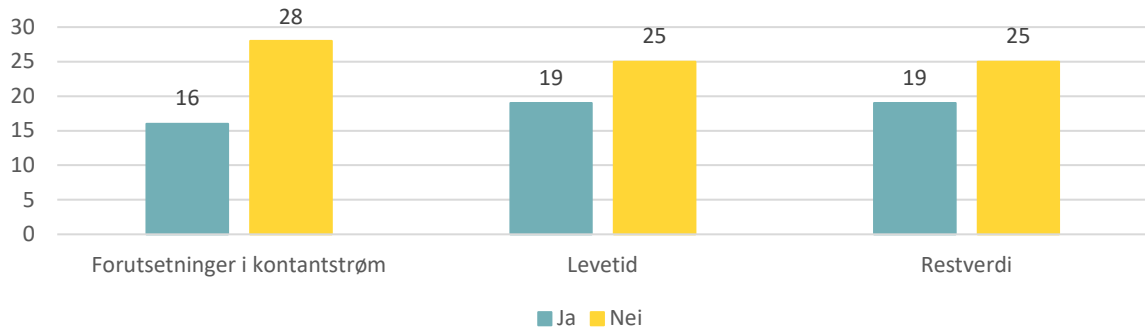

Dette spørsmålet ble stilt til samtlige 193 respondenter. 44 foretak (23 %) oppgir at de har såkalte «stranded assets», mens 149 foretak (77 %) oppgir at de ikke har slike eiendeler. Av de foretakene som oppgir at de har «stranded assets», er 31 aksjeutstedere, 6 egenkapitalutstedere og 7 rene obligasjonsutstedere.

Bransjer med høyest andel foretak som oppgir at de har «stranded assets», er energi (59 %), som inkluderer olje- og gassnæringen. Konsumvarer (33 %) og industri (30 %) følger etter, mens ingen foretak innenfor bransjene helsevern, IT, kommunikasjon og materialer oppgir å ha slike eiendeler.

Av foretakene som oppgir at de har «stranded assets», er andelen høyest blant foretakene med markedsverdi på 5–10 mrd. NOK (50 %), etterfulgt av foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK (40 %). Andelen er lavest for foretakene med markedsverdi på 0,5–1 mrd. NOK (0 %), 2–3 mrd. NOK (5 %) og 3–5 mrd. NOK (8 %). For rene obligasjonsutstedere er andelen 24 %. 9 av 21 OBX-foretak oppgir at de har «stranded assets».

Spørsmål 3.18: Har foretaket hensyntatt klimarisiko i verdsettelsen av eiendelene?

Dette spørsmålet ble stilt til de 44 foretakene som oppgir at de har eiendeler som er eksponert for vesentlig miljømessig risiko eller klimarisiko («stranded assets»), som vil kunne påvirke verdien av eiendelene (har svart «ja» på spørsmål 3.17). 16 foretak (36 %) oppgir at de har tatt hensyn til klimarisiko i forutsetninger i kontantstrøm, 19 foretak (43 %) oppgir at de har tatt hensyn til dette i eiendelenes levetid, og 19 foretak (43 %) oppgir at de har tatt hensyn til dette i eiendelenes restverdi. Hele 24 foretak (55 %) oppgir at de ikke har tatt hensyn til klimarisiko i verdsettelsen av disse eiendelene.

Det er 15 foretak (34 %) som oppgir at de har tatt hensyn til klimarisiko i verdsettelsen av eiendelene, både i forutsetninger i kontantstrøm, eiendelenes levetid og restverdi, og av disse er 12 aksjeutstedere, 2 egenkapitalutstedere og 1 ren obligasjonsutsteder. Bransjer med høyest andel foretak med denne svarkombinasjonen, er forsyning (50 %), mens eiendom har lavest andel (0 %).

Av de 15 foretakene som oppgir at de har tatt hensyn til klimarisiko i verdsettelsen av eiendelene, oppgir samtlige av foretakene med markedsverdi på 2–3 mrd. NOK at de har tatt hensyn til dette. For de minste foretakene med markedsverdi på 0–0,5 mrd. NOK er andelen 57 %, og for de største foretakene med markedsverdi over 10 mrd. NOK, er andelen 36 %. Rene obligasjonsutstedere (14 %) har lavest andel. 4 av 9 OBX-foretak oppgir at de har tatt hensyn til klimarisiko i verdsettelsen av eiendelene i forutsetninger i kontantstrøm, eiendelenes levetid og restverdi.

FINANSTILSYNET

Revierstredet 3
Postboks 1187 Sentrum
0107 Oslo

Telefon 22 93 98 00
post@finansstilsynet.no
finansstilsynet.no

